

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

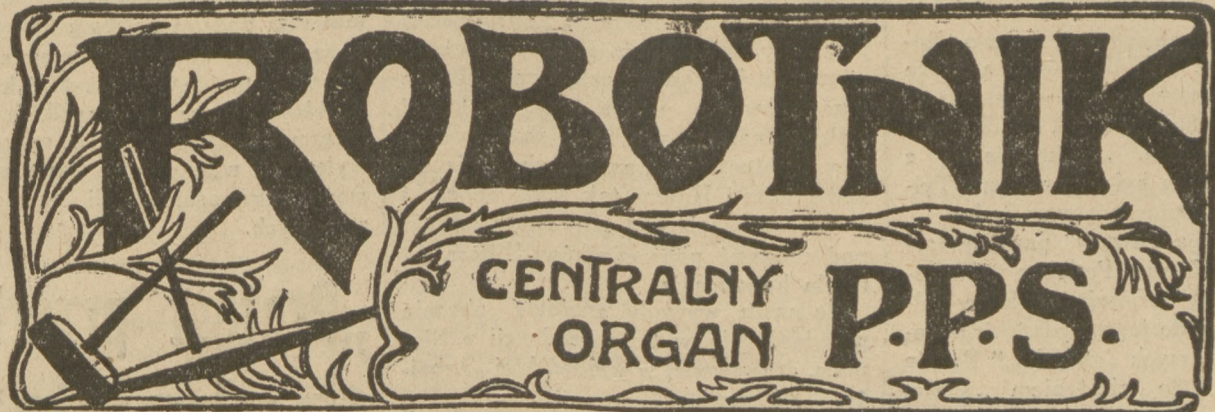
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 1 i pół do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70

DYREKCJA — 720-12

ADMINISTRACJA — 313-80

DRUKARNIA — 773-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Hitleryzm poza Niemcami

Trzeba sobie uprzytomnić dokładnie, że ruch hitlerowski jest *czynnikiem międzynarodowym* nie tylko, jako grupa, która opanowała władzę państwową w Niemczech, ale tak samo — właśnie, jako *ruch społeczno-polityczny*, jako *partja* o pewnym zacięciu międzynarodowym, wywierająca wpływ bezpośredni albo pośredni na stosunki wewnętrzne i na politykę zagraniczną *innych krajów*.

W pierwszym rzędzie chodzi tu, oczywiście, o Niemców, tworzących odrębne formy państwowe. Rząd kanclerza *Dollfusa*, wsparty o przyrzeczenie pomocy ze strony Francji i Wielkiej Brytanii, pewny prawdopodobnie błogosławieństwa *Mussoliniego*, który pragnie pozostać jaknajdłużej „arbitrem” w sporze *Dollfusa* z *Hitlerem*, by mu *Hitler* nie wyrósł ponad głowę *wewnątrz* obozu ogólnofaszystowskiego, — Rząd austriacki rozwiązał wprawdzie „u siebie” partję narodowo - „socjalistyczną” — nie zmienia to jednak faktu, że hitleryzm pozostanie nadal w Austrii prądem o charakterze *masowym*. „Wolne Miasto” *Gdańsk* zostało „szczęśliwie” opanowane. Wśród *mniejszości niemieckich* w Polsce, w Danii, na Łotwie, na Litwie, a zwłaszcza w Czechosłowacji istnieją duże odłamy, uznające kanclerza Rzeszy za swego „wodza” ideowego, partyjnego i *organizacyjnego*. To samo dotyczy, chociaż w nieco mniejszej mierze i Alzacji francuskiej.

Tak wygląda hitleryzm, zamknięty — że tak powiem — w granicach nie *Państwa*, ale *narodu* niemieckiego. *Przekroczył on już wszakże te granice*.

Przez parę dni ostatnich podawaliśmy depesze o wizycie premiera węgierskiego *Goembesa* w *Berlinie*. Wtorkowa debata w parlamencie Węgier rzuciła snop światła na sens i treść owej wizyty. *Goembesz* pertraktował nie tyle z *Rządem Niemiec*, ile z kierownictwem *partji* narodowo-„socjalistycznej”. Gra tu rolę z jednej strony niechęć znaczących kół arystokratyczno - kapitalistycznych Węgier do planów odbudowy monarchii *Habsburgów*, z drugiej zaś — po prostu nadzieja, że można będzie, zeglując obok *Hitlera*, rozszerzyć w drodze tak zw. *rewizji traktatów* granice dzisiejszego Państwa węgierskiego; ponadto — rzecz decydująca: ujmowanie i pojmanie faszystów w ogóle, a hitleryzmu w szczególności, jako *najmniejszej tamy* przed rewolucją społeczną.

Rumunia także posiada „swoją” partję narodowo - „socjalistyczną”, podobnie jak Węgry. W *Polsce* zwycięstwo hitleryzmu w Niemczech odbiło się bardzo mocno na polityce i na psychologii obozu narodowo-„demokratycznego”; *antysemityzm* wystąpił znowu na pierwszy plan, niby w słynnej epoce „*Dwugroszówki*” p. *Sadzewicza*, obecnie „sanatora”; artykuły prasy narodowo - „demokratycznej” i „sanacyjnej” wileńskiego „*Słowa*” stale, chociaż *pośrednio*, bronią hitleryzmu, jako systemu rządzenia, przed organizowanymi z różnych stron *próbami oporu*.

Hitleryzm i faszystwo włoski zawarły ze sobą „wspaniałe braterstwo broni” (określenie ministra propagandy Rzeszy — *Goebelsa*) we *wszystkich* właściwie kwestiach z wyjątkiem... *kwestji austriackiej*; bądź co bądź bardzo i bardzo istotnej. W tym jednym punkcie *Mussolini* „lawiruje” wobec *Hitlera*. Poza tym punktem — *narazie* poza nim! — mają pełną wagę „historyczne” słowa *Mussolini*,

wypowiedziane do *Goebelsa* na uroczystym obiedzie w poselstwie niemieckim w Rzymie (cytuje według „*Voelkischer Beobachter*”):

„wierzę, że niemiecka rewolucja narodowa spełni **WSZYSTKIE** swoje zadania”.

Wśród owych „zadań” niepoślednie miejsce zajmują — ramię w ramię ze „złamaniem marksizmu” — „*Pomorze i Śląsk*...”

Wracam do punktu wyjścia.

Faszystwo od Rzymu do Berlina poprzez Budapeszt, poprzez Senat *Rauschninga* w *Gdańsku*, poprzez narodowych „socjalistów” Austrii i t. d., i t. d. — to nie tylko *Rządy* włoski i niemiecki czy węgierski, — to również swoista „*międzynarodówka*”, która waży wcale mocno na losach świata. Ta „*międzynarodówka*” skierowana jest *obiektywnie* i przeciwko *Socjalizmowi*, i przeciwko komunizmo-

wi, i... przeciw *polskiej niepodległości*, a przynajmniej przeciw obecnemu *terytorjum* Rzeczypospolitej Polskiej. W tym właśnie momencie *zalamuje się* — ze stanowiska „polskiej racji stanu”, że użyje ukochanego wyrażenia prasy „sanacyjnej” — i „nowa orientacja” narodowo - demokratyczna i dotychczasowa polityka zagraniczna, oraz *wewnętrzna* „sanacyjnego” systemu rządzenia.

Na kartę *faszystwo* rzucono w Polsce — i ze strony „sanacji”, i ze strony narodowej demokracji — „stos złota”.

Karta jest odsłonięta. Wyzierają z niej... *memoriał Hugenberg* i rzymska mowa *Mussoliniego* o solidarności Włoch faszystowskich ze **WSZYSTKIEMI** „zadaniami” niemieckiej „rewolucji narodowej”.

Karta jest przegrana. **MIECZYŚLAW NIEDZIAŁKOWSKI**

Krwawe zająścia w Ropczyckim i Rzeszowskim

Według komunikatu P.A.T.

Aj. PAT. donosi, że w paru gminach powiatów ropczyckiego i rzeszowskiego zaznaczyła się od pewnego czasu gorąca agitacja napływowych elementów skrajnie lewicowych, której przejawem były ostatnio sygnalizowane zająścia na terenie gminy Grabiny, powiatu ropczyckiego. Agitacja ta m. in. wyraziła się w rozrzuconiu dość znacznej ilości ulotek podburzających oraz w podejmowanych próbach pociągnięcia ludności do aktów teroru i samowoli, jak rabowania sklepów, wyrębu prywatnych lasów i t. d. Akcja władz bezpieczeństwa przeprowadzona została naogół bez poważniejszych incydentów, jedynie tylko w Medynce łączyckiej, powiatu ropczyckiego i w gminie Nockowa powiatu ropczyckiego doszło do użycia broni przez policję.

W Medynce łączyckiej znaczna grupa

próbowała dokonać wyrębu części lasu prywatnego. Policja udaremniła ten zamiar. W odpowiedzi obrzucono policję kamieniami i oddano do niej kilkadziesiąt strzałów, raniąc 6 posterunkowych i ciężko — komendanta posterunku w *Jasionce*, *Rejmana*. *Rejman* niebawem zmarł.

W wyniku starć trzech uczestników zostało zabitych, a tłum został rozproszony. Przywódców aresztowano.

W gminie Nockowa doszło do starcia między oddziałem policyjnym a grupą, która usiłowała odbić aresztowanych. Policja nie dopuściła do odbicia, przy czym w obronie własnej zmuszona była strzelać, raniąc 6 posterunkowych zabitych, kilku policjantów odniosło rany. Część napastników schwytano, reszta zbiegła.

Obecnie na terenie tych powiatów spokój został przywrócony.

Ze względów, niezależnych od nas, podajemy wiadomości powyższe tylko według komunikatu PAT i na jego odpowiedzialność.

Nasz „Fundusz”

Wczoraj złożyli:

Buch — 5 zł.

S. Benkiewicz — 10 zł.

Miecz. Hippe — 10 zł.

Pierwsze owoce „Paktu Czterech”

Pomysły i plany Mussoliniego. „Mała Ententa” grozi mobilizacją

W Londynie otrzymano wiadomości, że *Mussolini*, pragnąc pozyskać Francję dla szybkiego podpisania „Paktu 4-ech mocarstw”, zaproponować miał przez ambasadora *Jouvenela* wyjaśnienie *najbardziej* spornych kwestji francusko - włoskich. Rozmowy w tym względzie między Paryżem i Rzymem już się miały rozpocząć, ale od razu utknęły na sprawie bardzo drażliwej, wysuniętej przez *Mussoliniego*, a mianowicie na sprawie *przekształcenia* stosunków w Środkowej Europie. *Mussolini* zaproponował Francji zgodę na utworzenie unii pomiędzy Austrią a Węgrami, uważając, że taki nowy twór państwowy w centralnej Europie uratuje Austrię przed „*anschlussem*” i da lepszą pozycję Węgrom, otoczonym przez *Małą Ententę*. Rzecz oczywista, iż utworzenie podobnej unii austriacko-węgierskiej połączone byłoby z pewnym żądaniem rewizji traktatu w Trianon na korzyść Węgier. Przeciwno sugestjom *Mussoliniego*, które — według tych informacji — znaleźć miały pewien posłuch u *Jouvenela*, wystąpić miał

ostro premier *Daladier*. Ponadto wiadomość o toczących się rozmowach pomiędzy Rzymem a Paryżem przedostała się już do kół „*Małej Ententy*”, która zagrozić miała, że w razie realizacji

podobnych pomysłów „*Mała Ententa*” zarządzi natychmiast mobilizację. *Benesz* udaje się jutro do Paryża, aby rozmówić się w tej sprawie z *Daladier* i *Paul-Boncurem*.

Czy już krach Konferencji Londyńskiej?

Prasa amerykańska donosi, że z chwilą przyjazdu prof. *MOLEY*a do Londynu stanowisko delegacji amerykańskiej **BĘDZIE BARDZIEJ** *nieugięte*. Prezydent *ROOSEVELT* klasę będzie naciskał na światową *zwyżkę kursu* papierów handlowych. Kola rządowe Ameryki uważają, iż nadszedł odpowiedni moment dla podniesienia cen, zmniejszenia robót publicznych i rozszerzenia kredytów za pośrednictwem banków centralnych. Są to zarządzenia, które odpowiadają wewnętrznemu programowi odbudowy finansowej i ekonomicznej Stanów Zjednoczonych. Jeżeli Europa nie przyłączy się do tego programu, to

STANY ZJEDNOCZONE SAME BĘDĄ DAZYLI do jego urzeczywistnienia.

Dalej donoszą pisma, że jakkolwiek Stany Zjednoczone są przeciwnie ewentualnemu odroczeniu konferencji, to jednak zgodziłyby się na to odroczenie, jeżeli domagać się tego będzie większość.

W Nowym Jorku otrzymano wiadomość, że **FRANCJA BYĆ MOŻE WYCOFA SIĘ Z KONFERENCJI**.

Sądzą, że przyjazd prof. *MOLEY*a wyjaśni sytuację w łonie delegacji amerykańskiej, która spotyka się w kraju z pewną krytyką ze względu na swą... *ustępliwość*. Tymczasem „*pracują*” różne Komisje Konferencji.

Z Waszyngtonu donoszą, że po odbyciu rozmowy na pokładzie swego jachtu z prof. *MOLEY*em, prez. *ROOSEVELT* udzielił mu instrukcyj na Konferencję londyńską. Prez. *ROOSEVELT*

uważa, że ze względu na sytuację wewnętrzną *St. Zjednoczonych* konieczna jest **DALSZA ZWYŻKA CEN**. **TAK WIĘC NIE MOŻE BYĆ NARAZIE MO-WY O STABILIZACJI DOLARA**. Stany Zjednoczone będą musiały się wycofać i powrócić do polityki izolacji, o ile kraje europejskie nie uznają ich stanowiska. Zresztą **SPRAWA STABILIZACJI DOLARA NIE MA NIC WSPÓLNEGO Z ZADANIAMI KONFERENCJI GO SPODARCZEJ**. Komunikat oficjalny podkreśla, że prof. *MOLEY* udaje się do Londynu, jakgdyby w charakterze *osobistego ambasadora* prezydenta *ROOSEVELTA*.

We wtorek odbyło się w Banku Angielskim posiedzenie przedstawicieli europejskich banków centralnych (emisyjnych), na którym była omawiana możliwość utworzenia wspólnego frontu walutowego przeciwko Ameryce.

Hitler wali „na całego”

w partję swego własnego min. Hugenberga

Akcja władz policyjnych, jak donoszą z Berlina, przeciwko „*frontowi* niemiecko - narodowemu” przybiera coraz ostrzejsze formy. We *Frankfurcie* nad Odrą policja rozwiązała zgromadzenie, zwołane przez organizację niemiecko-narodowych z okazji 65-iej rocznicy urodzin ministra *Hugenberga*. Doszło do poważnych starć z hitlerowcami. Związki młodzieży niemiecko - narodowej zostały rozwiązane, a majątek ich skonfiskowany. Zarząd partji *Hugenberga* zwrócił się ze skargą do pruskiego ministra spraw wewnętrznych.

Ostatnie wiadomości

Na całym obszarze Rzeszy policja polityczna dokonała wczoraj rano obławy przeciwko niemiecko - narodowym „*sztafietom bojowym*”, przeprowadzając w lokalach organizacji i mieszkaniach członków *rewizje*. W *Berlinie*, *Bytomiu* i szeregu innych miast „*sztafety*” zostały rozwiązane i zakazane. Policja twierdzi, że organizacje te stanowiły „*azyum*” dla byłych... członków *bojówek* komunistycznych, którzy za jej pośrednictwem zaopatrywali się w broń i amunicję dla przygotowywania akcji wywrotowej. Równocześnie przeprowadzono *rewizję* w sekretariacie partji niemiecko-narodowej w *Berlinie*.

Wszystko to jest bądź co bądź sytuacją dość niezwykłą, gdy się zważy, że i „*Stahlhelm*” i specjalnie partja t. zw. *narodowo - niemiecka Hugenberg* należą przeciw do obozu, rządzącego Niemcami. Jeszcze trochę, a *Hugenberg* będzie w *Rządzie Hitlera* ministrem z ramienia... partji nielegalnej.

W Sjamie Nowa rewolucja. Nie trzeba udzielać dymisji naczelny wodzom

„*News Chronicle*” donosi o wybuchu nowej rewolucji w Sjamie. Niedawno utworzony Rząd konserwatywny został obalony przez pułk. *Phya Babil Bolabavaha*, który brał również udział w zeszłorocznej rewolucji. Pułkownik, który był głównodowodzącym armii sjamskiej, został przed dwoma dniami zwolniony ze swego urzędu. We wtorek wszystkie budynki rządowe i pałac królewski w *Bangkoku* zostały otoczone przez oddziały wojska. Przewodniczący Rady stanu został aresztowany, jak również kilku ministrów. Rada stanu zgłosiła swe ustąpienie.

Warto przypomnieć, że poprzedni „*królewski*” zamach stanu w Sjamie został przyjęty przez prasę konserwatywną Europy, jako dowód... „*stabilizacji*

stosunków”. Jak widzimy, „*stabilizacja*” trwała krótko.

W Gdańsku

Pierwszy „czyn” nowego Senatu

Na inauguracyjnym posiedzeniu Senatu *gdańskiego* uchwalono m. in. zwolnić z więzienia hitlerowców *Posta* i *Gerbera*, którzy w dniu 1 stycznia 1932 roku zabili na zabawie komunistycznej w *Sopotach* komunistę *Pachurę*. Uwolnieni wzięli udział w manifestacji *bojówek* hitlerowskich, przyczem byli *owacyjnie witani* przez zgromadzony na placu *Wiebnowa* pochód *narodowych „socjalistów”*.

Zaraz potem p. *Rauschning* złożył *wizyty* oficjalne.

Ciekawe obyczaje

Po wizycie „jugosłowiańskich parlamentarzystów“

Przed paroma dniami zakończyła się wizyta jugosłowiańskich parlamentarzystów w Polsce. Było ich 25. Przypominamy czytelnikom, że jugosłowiańskie stosunki w zakresie parlamentarnym, bardzo przypominają polskie i że dlatego słowo „parlamentarzysta“ należy wziąć w cudzysłowie. Podobno jednak wśród przybyłego grona byli także posłowie opozycyjni.

Przypominamy jeszcze, że opozycja jugosłowiańska (w kraju) jest silna, ale składa się z bardzo różnorodnych żywiołów — z muzułmanów Bośni, z kleryków Kroacji i Słowacji, z postępowych żywiołów Serbji. Socjalna demokracja z profesorem instytutu pedagogicznego tow. Divacem na czele, prowadzi żywot półlegalny; niby to istnieje prasa, istnieją związki zawodowe, ale faktycznie pracować należycie nie mogą.

Ale nie o to chodzi. Do jugosłowiańskich stosunków jeszcze wrócimy.

Chodzi o charakter tego spotkania „parlamentarzystów“ jugosłowiańskich z polskimi. Było to (przeważnie) spotkanie dwóch B. B.

Władze hermetycznie odseparowały Jugosłowian od społeczeństwa polskiego. Biedni Jugosłowianie, jakkolwiek przeważnie tamtejsze „bebeki“, chcieli naprawdę spotkać się z polskim społeczeństwem, ale ani weź, nie mogli. Ob-

wożono ich w ten sposób po Warszawie, Krakowie, Łodzi i Toruniu, jak się obwozi niektórych cudzoziemców po Rosji sowieckiej. „Wyborowej“ a także „Zubrówki“ i „Wiśniówki“ — owszem — podobno było bardzo dużo. Jadło się i piło się znakomicie. „Zetknięcie się“ z polską monopolką było gruntowne. Tylko z polskim społeczeństwem żadne.

Tak wyglądają „wizyty“ parlamentarne w epoce dyktatur. Podobno na wrzesień „sanatorzy“ szykują rewizję polskich bebeków do jugosłowiańskich. Pewno zabiorą samych „swoich...“ Będzie się to nazywało zbliżeniem „społeczeństw“ i „narodów“. Ale niech prawdziwe społeczeństwo jugosłowiańskie wie, że urzędowe i hermetycznie zakorkowane wizytyki nie mają nic wspólnego z rzeczywistym zbliżeniem się narodów!

Owszem, także my, socjaliści jesteśmy bardzo za zbliżeniem się do Jugosłowian; bardzo cenimy gościnny, pracowity i w swoich podstawach głęboko demokratyczny chłopski naród jugosłowiański. Ale musimy zaprotestować, przeciwko temu, aby marna urzędowa karykatura rzeczywistego spotkania się narodów nosiła pseudonim zbliżenia się obu społeczeństw!

Poprostu: bebek bebaka — widzi zdaleka...

Kazimierz Czapiński.

Krótkie, ciekawe i aktualne

wiadomości ze wszystkich stron świata

BURZE GRADOWE NISZCZA ZASIEWY WE WSIACH POLSKICH.

Nad wsiami Kostki Duże, Kostki Małe, Marzęcin, Lasek Winiarski w powiecie stopnickim przeszła burza gradowa, niszcząc zasiewy na przestrzeni 3 km. kw. Podobna burza przeszła nad kilkoma gminami powiatu olkuskiego, niszcząc zasiewy w 30 procentach. Straty są bardzo duże.

Nad gminą kluczewską, pow. włoszczyńskiego przeszła również burza gradowa, która na terenie kilkuset wsi tej gminy zniszczyła plony w 40 do 80 procentach. Straty wynoszą kilkadziesiąt tysięcy zł. W majątku Kluczewo grad powybijał wszystkie szyby, a we wsi Pińczycze burza przewróciła dwie stodółki.

KATASTROFALNA SUSZA WYWOŁUJE POŻARY LASÓW W FINLANDJI.

Od kilku tygodni panuje w Finlandji katastrofalna wręcz susza. Jednym z groźnych jej następstw są liczne i wielkie pożary leśne. W ubiegłym tygodniu w Karelii ofiarą żywiołu padł obszar leśny około 1500 ha. Ogółem dotychczas pożary zniszczyły 2500 — 3000 ha, niekiedy bardzo wartościowego drzewostanu.

LOT DOOKOŁA Z. S. R. R.

Lotnik Lewanowski, odbywający lot dookoła Z. S. R. R. na hydroplanie, wy-

ładował w Chabarowsku, skąd po zmianie motoru wystartuje do dalszego lotu na północno - syberyjskie wybrzeża oceanu lodowatego.

LOT DOOKOŁA ATLANTYKU ZAKOŃCZYŁ SIĘ KATASTROFĄ.

Z Mexico City donoszą, że samolot lotników hiszpańskich Barberana i Colara, którzy odbywali lot dookoła Atlantyku, uległ katastrofie w pobliżu góry Malinche w stanie Puebla (Meksyk). Czy lotnicy wyszli z katastrofy bez szwanku, narazie nie ustalono.

STRASZNA KATASTROFA.

Na szosie pod Fredenstadt w Wirtembergii wóz ciężarowy, którym jechało 41 osób z zakładu dla ociemniałych, wraz z personelem ochroniarskim, wpadł do rowu i wywrócił się. 5-ciu niewidomych poniosło śmierć na miejscu. Szereg osób odniósł cięższe lub lżejsze obrażenia.

Prasa zawodowa w Zagłębiu Saary

W Zagłębiu Saary, pozostającym jeszcze — jak wiadomo — pod zarządem Ligi Narodów, powstały dwa nowe niezależne pisma zawodowe. Jedno jest organem Związków Zawodowych tego zagłębia, drugie zaś — organem Związków specjalnie górniczych.

„Okno w okno z kryzysem“

Reportaż Konrada Wrzosa

Jeden ze zdolniejszych niewątpliwie dziennikarzy polskich p. Konrad Wrzosa wydał bardzo ciekawą książkę p. t. „Okno w okno z kryzysem—reportaż z podróży po Polsce“. Jest to doskonale napisany zbiór wrażeń osobistych i rozmów, prowadzonych z ludźmi najrozmaitszych obywateli, najrozmaitszych przekonań, najrozmaitszej sytuacji życiowej.

Za zgodą autora przedrukujemy rozdział poświęcony jego rozmowie z tow. Z. Żuławskim. Rozdział poprzedni — to rozmowa p. Wrzosa z p. Strasburgerem, obecnie jednym z wodzów „Lewiatana“. Przy tej sposobności p. Wrzosa przypomina, że sen. B. B. W. R. Drucki - Lubicki powoływał się kiedyś w Senacie na aforyzm biblijny, że „tylko sam Wszchemocny może pokonać Lewiatana“.

Od tego aforyzmu zaczyna się i rozmowa z tow. Żuławskim.

Do innych rozmów p. Wrzosa, między innymi do rozmowy z prof. Mościckim, Prezydentem Rzeczypospolitej, jeszcze powrócimy.

„Dajcie nam żyć i pracować“

Skoro „tylko sam Wszchemocny może pokonać Lewiatana“, czy znajdzie się śmiałek, który zechce zaprzeczyć cytatom z bibliji?

Z pewnością jednak znajdują się przeciwnicy centralnego związku przemysłu.

P. poseł Zygmunt Żuławski, sekretarz generalny komisji centralnej związków zawodowych będzie wśród nich pierwszym.

Te związki liczą zgorą 200.000 członków, stanowiąc zwartą organizację robotników.

P. Zygmunt Żuławski jest ich przywódcą. Rubaszny i jowialny, posiada dość mocny głos, by słycać go było, gdy przemawia w Sejmie lub na zgromadzeniach w najdalszych rzędach i na najwyższej galerji.

P. Zygmunt Żuławski jest trybunem. Można być z nim w zgodzie lub przeciw niemu, jedno jest wszakże pewne, że, stojąc od lat na czele związków zawodowych w Polsce i stale obracając się wśród robotników, orientuje się doskonale w ich życiowych potrzebach.

Będziemy z nim rozmawiali o zagadnieniach gospodarczych.

Mijamy hall sejmowy, stary kulaur, i przyklejony do niego, a przylegający do półokrągłej sali obrad, kulaur nowego gmachu, aby pozwolić się unieść windzie do hotelu poselskiego.

P. Zygmunt Żuławski zajmuje w tym hotelu pokój.

W tym pokoju, którego umeblowanie stanowi łóżko i tapczan, biurko i kilka krzesel, odbyliśmy też dłuższą rozmowę

Dwie kategorie Żydów

Już przed paroma tygodniami „Robotnik“ na podstawie relacji udzielonej nam przez zbiegła z hitlerowskiego piekła pisar, że w Niemczech są dwie kategorie Żydów. Jedna, t. j. proletarijaci pracujący, inteligencja i masy drobno-mieszczkańskie są z całą zaciętkością prześladowane. Druga zaś, do której zaliczyć należy wielkich przemysłowców i potentatów bankowych, czuje się pod rządami Hitlera tak samo dobrze i bezpiecznie, jak pod rządami kaisera i pod rządami poprzedników Hitlera na fotelu kanclerskim.

Te nasze wywody znajdują obecnie potwierdzenie w korespondencji z Niemiec, drukowanej w wiedeńskiej „Arbeiter - Zeitung“.

Czytamy więc w naczelnym organie austriackich socjalistów co następuje:

„Z wielkich przedsiębiorstw wyrzucono na bruk licznych pracowników żydowskich, pobierających 200 marek miesięcznej pensji. Czy stało się to w interesie gospodarstwa niemieckiego? Naturalnie, zniesiono przeciw żydowskie rady nadzorcze, ale — i o to najbardziej nam chodzi — nigdy nie zostały naruszone prawa posiadania międzywyznaniowego kapitału. Wydaleni zostali tylko drobni sprzedawcy i urzędnicy, skromni buchalterzy i prokuroci, ale prawa posiadania oraz tantjemy trwają nadal.

Na zbiedzonych domokrążców żydowskich poszczużo w Bawarii psy i młodzież hitlerowska, ale w berlińskim hotelu „Adlon“ spotykają się po przyjacielsku dowódcy szturmów z wielkimi żydowskimi hurtownikami. W Prusach Wschodnich, na Śląsku, w Saksonji i Nadrenji, skazano na śmierć głodową drobnych kramarzy żydowskich, ale nie mniej żydowskie wielkie domy towarowe po nieudalym bojkocie oddano uroczyste pod opiekę policji i narodowo - socjalistycznej partji. Brunatne koszule objęły władzę ochronną nad giełdowymi spekulantami różnych wyznań... W Plauen i w Spirze oraz w wielu innych miejscowościach odebrano biednym Żydom dostęp do publicznych kąpielisk, ale w Wiesbadenie

korzystają bogaci kuracjusze wszystkich wyznań z opieki hitlerowskiej dyrekcji uzdrowskiej i kierownictwa partji“.

Dalej pisze „Arbeiter - Zeitung“, że taki sam podział na dwie kategorie istnieje wśród adwokatów, lekarzy, inżynierów i t. d. „Grube ryby“ korzystają z pełnych praw i wszelkich swobód, niczem nie ograniczonych, uderzono zaś wyłącznie w niezamożnych i mniej zamężnych przedstawicieli zawodów wyzwoleńców.

„Protest przeciw karze śmierci to obowiązek obywatelski“

„Kiedy na interpelację, wystosowaną przez Dumę do ministra wojny stawili się tu wojenny prokurator, słyszeliśmy od zwiastuna tego, co się dzieje: Główny prokurator wojenny otwarcie wyznał, że będzie kara śmierci. Obecnie mamy przykłady tego samego zjawiska.

Duma po trzykroć potępiła karę śmierci, powiedziała, że uważa za winowajców kary osoby, podpisujące wyroki śmierci. Echo tych mów już słycać: główny sąd wojenny począł zamieniać wyroki śmierci na dożywotnią katorgę, lecz zjawili się stróż kary śmierci, główny prokurator wojenny i katorgę zamienia na karę śmierci.

Być może, interpelacja ta pozostanie podobnie, jak poprzednie, bez skutku, lecz obowiązek obywatelski zmusza mnie do żądania od Dumy, aby każdy krok, spełniony przez Rząd nie pozostawiony był bez rozpraw“.

Czytelnik zapewne domyśla się już, że przytoczony ustęp jest wyjątkiem z przemówienia, wygłoszonego w Dumie petersburskiej z okazji zgłoszonej interpelacji w sprawie wydanego wyroku śmierci.

Tak jest w istocie. Śmiało to przemówienie, które spotkało się z uznaniem ogromnej większości Dumy, wygłosił poseł p. Aleksander Lednicki.

Pan Lednicki coprawda nie zasiada obecnie w żadnym z ciał prawodaw-

Faszizm żydowski w Palestynie

Po morderstwie tow. Arlosoroffowa. Zabili go faszyci żydowscy

Z kół Poale-Sjon komunikują nam: Prasa całego świata obiegła wiadomość o morderstwie, dokonaniem na osobie tow. Ch. Arlosoroffowa, jednego z przywódców żydowskiego ruchu robotniczego w Palestynie, członka i bardzo wybitnego działacza Egzekutywy światowej organizacji sjonistycznej.

Dokoła tego mordu próbowano i w samej Palestynie, i gdzieindziej wytworzyć szereg legend; opowiadano, że morderstwa dokonali albo „komuniści“, albo „Arabowie“. Pogłoski te pochodziły z kół tak zw. sjonistów - rewizjonistów, faszystowskiego odłamu w sjonizmie.

We wtorek nadeszła z Tel-Awiw w Palestynie wiadomość, że morderca został wykryty. Jest to właśnie członek grupy sjonistów - rewizjonistów; aresz-

towano go w mieszkaniu przywódcy tej grupy; miał przy sobie paszport zagraniczny i pieniądze na koszt podróży; poznała go żona zabitego.

Tow. Arlosoroff pracował energicznie w kierunku porozumienia żydowsko-arabskiego; morderstwo wywołało w szerokich kręgach społeczeństwa żydowskiego wstrząsające wrażenie.

Wzburzenie w społeczeństwie żydowskim jest, jak piszemy, bardzo duże. Odbija się ta sprawa niewątpliwie na stosunkach wewnętrznych w sjonizmie. Pisząc o niej, nie poruszamy — rzecz prosta — kwestji sjonizmu, jako takiego, ani kwestji polityki Poale-Sjon, jako partji socjalistów żydowskich, należących do całego obozu sjonistycznego.

Prześladowanie socjalistów pod nowym pretekstem

Zarządzeniem bawarskiego ministra spraw wewnętrznych „zakazano“ socjalistom brania udziału w posiedzeniach ciał komunalnych.

W uzasadnieniu do tego zarządzenia powołują się władze bawarskie na „rozwagę ludności“, które wywołać ma fakt „decydowania o losach jej przez ludzi, których przywódcy w Pradze złorzeczą kanclerzowi i nowym Niemcom“.

C. K. W.

Dziś o g. 10 r. odbędzie się posiedzenie C. K. W. P. S. w gmachu Z. Z. K. w Warszawie.

Sekretariat Generalny.

Brak drobnych pieniędzy zdawkowych

Ministerjum Skarbu wyjaśnia, że wszystkie kasy urzędów skarbowych i wszystkie urzędy pocztowe oraz agencje pocztowe dokonują wymiany banknotów na drobne monety zdawkowe. Wyjeżdżenie to zostało spowodowane skargami na niemożność dokonania w niektórych okolicach państwa wymiany banknotów na drobne pieniądze zdawkowe. (PRESS).

Nowy szef bezpieczeństwa w Warszawie

Nowomianowany naczelnik wydziału bezpieczeństwa publicznego w komiszarjacie Rządu m. st. Warszawy, p. Jan Lepkowski, przystąpił do objęcia urzędowania na nowym stanowisku. Dotychczasowy naczelnik wydziału bezpieczeństwa, p. Mieczysław Lisowski, mianowany starostą powiatowym w Prużanie, udeł się na nowe stanowisko po przekazaniu swemu następcy wszystkich agend wydziału bezpieczeństwa publicznego w komiszarjacie Rządu. (PRESS).

W wojsku

Szefem biura personalnego Ministerjum Spraw Wojskowych na miejsce płk. dypl. Hulewicz mianowany został z dniem 20 b. m. pułk. Ignacy Misiąg, dotychczasowy dowódca 14 p.p.

W związku z powyższym dowódca 14 p.p. mianowany został ppłk. Franciszek Sudol.

Hitler przeciw księżom katolickim

Hitlerowski „Rheinfront“ donosi o wystąpieniach przeciwko duchowieństwu katolickiemu w Palatynacie. W miejscowości Landau policja rozwiązała zebranie księży katolickich, jeden z proboszczów został aresztowany i przewieziony do więzienia Ludwigshafen.

wę z szefem zw. zawodowych. P. Zygmunt Żuławski mówił do nas swoim mocnym głosem, uśmiechał się i gestykulował. Był taki, jakim go zwykliśmy widzieć i słycać na trybunie.

Nasze pierwsze pytanie nie było efektowne.

— Jak z punktu widzenia p. posła oddziaływało zagadnienie płac i cen na kryzys i uruchomienie produkcji.

— Mojem zdaniem, zagadnienie to na życie gospodarcze nie ma prawie żadnego wpływu.

— Takie jest pana zdanie?

— Jeżeli ktoś rozwiązania, czy chociażby złagodzenia kryzysu szuka w obniżeniu kosztów produkcji i obniżeniu cen — jest na zupełnie błędnej drodze. Dla życia gospodarczego bowiem, ważną jest nie absolutna wysokość płac i cen, lecz jedynie relatywny ich stosunek, gdyż od tego jedynie zależna jest wielkość obrotów, która decyduje o nasileniu i tempie życia gospodarczego. Że tak jest w istocie — proszę popatrzeć poza wszystkimi teoretycznymi dociekaniemiami na samo życie. W Ameryce, w czasie najlepszej konjunktury, ceny sły ustawicznie w górę, a przecież ludność konsumowała wówczas najwięcej i stan jej dobrobytu był najwyższy. To samo zjawisko możemy zresztą zaobserwować i u nas. Od r. 1930 ceny w kraju ustawicznie spadają, a mimo to konsumcja się nie zmniejsza, lecz przeciwnie — kurczy się coraz bardziej, a

wraz z nią kurczy się całe życie gospodarcze. Krajem najmniej dotkniętym kryzysem — jest dziś cała Skandynawja, gdzie przecież drożyzna jest najwyższa i najwyższe koszty produkcji i płac. Tę teorię złagodzenia kryzysu i podniesienia konsumcji przez obniżenie kosztów produkcji i płac — stosuje się w Polsce zupełnie konsekwentnie od lat trzech. Gdyby więc zasada ta była istotnie słuszna — to stosowana przez ten okres czasu musiałaby wydać jakiegokolwiekbydż pozytywne rezultaty poprawy. A przecież widzimy, że tak nie jest! Po każdym obniżeniu kosztów produkcji, po każdym obniżeniu płac i poborów, następuje z nieubłaganą koniecznością — obniżenie konsumcji i dalsze zamieranie życia gospodarczego. Teoria, która stoi w sprzeczności z praktycznymi doświadczeniami życia — nie może być słuszna. W wysokości kosztów produkcji nie można szukać powodu kryzysu i przyczyn ciągłego spadku konsumcji.

— A w czym p. poseł dopatruje się istotnego źródła kryzysu?

— Nie chciałbym tutaj teoretyzować — i sądzę, że będzie najlepiej poszukać odpowiedzi przez zanalizowanie czynników, które potrzebne są do życia gospodarczego — i warunków, wśród jakich przejawiają się niedomagania w tym życiu, a więc to, co powszechnie nazywamy kryzysem. W ten sposób najłatwiej znajdziemy ten punkt, na którym rozwój życia gospodarczego utknął.

A więc jakież to są czynniki wymagane dla rozwoju życia gospodarczego i produkcji? Widzę ich tylko sześć — powie dział nasz rozmówca i zaczął liczyć na palcach: — niezaspokojone potrzeby ludzkie — a więc — konsumenci; surowce z których można stworzyć potrzebne dobro dla zaspokojenia tych istniejących potrzeb; narzędzie pracy, przy pomocy którego można je stworzyć; ludzka siła robocza, która ma tego dokonać; istnienie potrzebnych dla tego człowieka środków żywności i wreszcie — w dzisiejszych stosunkach — pieniądze. — Pięć pierwszych czynników — znajduje się w stanie doskonałym. Potrzeby istnieją w ogromnych rozmiarach, istnieją zatem konsumenci i fałszem jest twierdzenie, że konsumenci zanikli, lub że zanikła jego zdolność konsumcji. Temu zdolnemu do konsumcji człowiekowi odebrano jedynie możliwość zaspokojenia jego potrzeb przez niedostarczenie mu odpowiednich środków pieniężnych. Istnieją również surowce, gdyż przecież był okres, że obecny kryzys nazywano kryzysem nadmiaru surowców, która rozmyślnie zniszczono, by uwolnić rynek od ich nadmiaru. Istnieją zrationalizowane warsztaty pracy, tak dobre, jak nie istniały nigdy. Istnieje szalony rezerwuwar zdolnej do pracy siły ludzkiej, istnieje żywność potrzebna dla wyżywienia tych ludzi, a więc rozwój życia gospodarczego utknął musiał na tym szóstym czynniku — na pieniądzu.

(Dok. nast.)

Mahatma Gandhi

Stanowisko różnych klas społecznych Indii wobec Gandhi'ego i wobec imperjalizmu brytyjskiego

Wywiad z Soumvenrath Tagore dla prasy socjalistycznej

Bawiący w Europie działacz lewicowo - rewolucyjny Indii, bezwzględny przeciwnik Gandhi'ego, Soumvenrath Tagore udzielił wywiadu prasie socjalistycznej. Drukujemy chętnie ten ciekawy wywiad, jako materiał informacyjny dla naszych czytelników; uzyskaliśmy go dla „Robotnika” za pośrednictwem jednej z naszych towarzyszek. Red.

Dla „burżuazji” europejskiego Indje są jeszcze ziemia „mistyczna” i „uduchowiona”, gdzie wszystkie klasy walczą przeciwko imperjalizmowi brytyjskiemu bronią często moralną pod przewodem Gandhi'ego. Takie fałszywe przedstawienie sprawy, mniej lub więcej świadome, ma na celu pocieszenie burżuazji europejskiej „zmęczonej i zniechęconej” ruchami rewolucyjnymi Europy. Świadom, że przygotowuję im wielkie rozczarowanie, jestem jednak zmuszony zwrócić uwagę na to, że ruch wolnościowy narodu hinduskiego przeciwko ciemnościom brytyjskim nie polega wyłącznie na metodach specyficznie hinduskich i że stanowisko robotników i chłopów hinduskich wobec imperjalizmu brytyjskiego nie jest tak bardzo „uduchowione”, jak stanowisko Gandhi'ego.

Różne klasy łączą różnorakie interesy ekonomiczne i społeczne z niezależnością Indii, a w konsekwencji politycznej z stanowiskiem, jakie zajmują wobec Rządu brytyjskiego w Indjach jest zasadniczo różne. Gandhi, jakkolwiek często mówi o ludach Indii i ich nędzy, to jednak nigdy nie bronił ich interesów. Wygrywa naród hinduski przeciwko imperjalizmowi brytyjskiemu w interesie kapitalistów i właścicieli ziemskich. Jest to polityka właściwa klasie burżuazyjnej i jej przywódcom, zawsze spotykana w historii.

W początkach ruchu niepodległościowego w latach 1919—1922 r. chłopcy protestowali przeciwko barbarzyństwu wyzyskowi i uciskowi posiadaczy ziemskich; ci odwołali się wtedy do pomocy Gandhi'ego.

Gandhi krytykował ostro rewolucyjne wystąpienie chłopów przeciwko tyranii obszarników i oświadczył, że w żadnym wypadku nie mają prawa odmówić płacenia czynszu, tem mniej, że „my nie walczymy przeciw posiadaczom ziemskim, a tylko przeciw Rządowi brytyjskiemu”. To oświadczenie

Gandhi'ego z 1920 r. jasno wskazuje, czy im interesem zarówno on służył, jakoteż induski Kongres narodowy, którego był przewodniczącym.

Tak samo przedstawia się sprawa, gdy chodzi o robotników Indii. W 1920 roku robotnicy fabryk suknienniczych w Arredabad ogłosili strajk. Właściciele

MAHATMA GANDHI

fabryk, wszyscy zwolennicy Gandhi'ego, zawezwali go. Gandhi napominał robotników, powołując się na to, że właściciele uskarżają się na ich lenistwo i nawoływał ich do powrotu do pracy. Tłumaczył im, że powinni pracować z całym oddaniem, celem podniesienia dobrobytu kraju.

I to nie tylko w 1920 r. W roku 1930 znowu możemy się przekonać, że Gandhi broni sprawy kapitalistów i obszarników hinduskich. Kiedy na konferencji Okrągłego Stołu w Londynie o mawiano kwestię przedstawicielstwa robotników i chłopów, Gandhi oświadczył, że nie jest koniecznym, aby chłopstwo miało przedstawicieli chłopskich, wszak to właściciele ziemscy mogą zastąpić interesy chłopstwa. To oświadczenie uderzyło nawet najbardziej reakcyjnych „torysów” angielskich. Lecz skoro Gandhi zdradził naród hinduski jeden i drugi raz, to nie dowodzi, że to mu się znowu uda. Wpływ Gandhi'ego na masę znacznie się zmniejszył i zmniejsza się z każdym dniem więcej. Zrozumiały one, że Gandhi nie walczy o ich niezależność ekonomiczną, jak to im był przyrzekł wtedy, kiedy ich wciągał do swego ruchu.

Revolucyjna młodzież Indii również zwróciła się przeciwko Gandhiemu. Fakt, który miał miejsce przed trzema laty świadczy niezbicie o zmianie mentalności młodzieży hinduskiej: studenci rzucili się na pociąg, w którym jechał Gandhi, z zamiarem zabicia go. Młodzież czuje słuszy żal, widząc, że Gandhi widzi przyjaciół w MacDonaldu i lordzie Irwinie, wicekrólu Indii, odpowiedzialnym za wszystkie nieludzkie brutalności w Indjach.

Zawsze ilekroć Gandhi napotyka na opozycję w stosunku do swojej ugodowej polityki wobec imperjalizmu brytyjskiego, zaczyna „pościć”. Ten „święty” okres postu ma na celu odwrócenie swoim efektem sentymentalnym, powszechnej uwagi od rezultatu politycznego, jaki on sam przewiduje. Lecz dzisiaj te wszystkie sztuczki nie wiele pomagają Gandhiemu. Jedną rzeczą jest zupełnie jasna w dzisiejszej sytuacji politycznej w Indjach: nacjonalistyczny ruch, którego wodzem jest Gandhi, zbankrutował i bezspornie objawił swój charakter anty - rewolucyjny i niepopularny. Kapitaliści i obszarnicy hinduscy, którzy kierują ruchem z zamiarem wymuszenia koncesji od imperjalizmu brytyjskiego na korzyść swojej klasy, spostrzegli ze strachem, że duch rewolucyjny mas podnosi się, zaczęli więc paktować z imperjalistami brytyjskimi celem stworzenia wspólnego frontu przeciw narodowi. Pewien odłam młodzieży uniwersyteckiej przyłączył się do ruchu rewolucyjnego klasy robotniczej i obejmując jego kierownictwo, podkreśla z całą konsekwencją swój antagonizm do imperjalizmu brytyjskiego i kapitalizmu brytyjskiego.

Masy chłopskie w Indjach są bezlitośnie wyzyskiwane zarówno przez miejscowych właścicieli jak i imperjalizm brytyjski. Pałają bezgraniczną nienawiścią do jednych i drugich. Rozruchy chłopskie w Indjach stały się chroniczne.

Przed kilku miesiącami chłopcy jednej z prowincji w Bengalu przestali płacić podatki. Następstwem były represje rządowe. Sprowadzono wojsko, całe mnóstwo chłopów zostało rozstrzelanych, ich własność skonfiskowana, a setkami wrzucano ich do więzień. Mimo to brutalne represje rewolty powtarzają się samorzutnie po całym Indjach, świadcząc niezbicie o stosunku chłopstwa do imperjalizmu brytyjskiego.

Mamy dziś w Indjach silne organizacje robotnicze polegające na zasadach ideologii walki klasowej. Klasa robotnicza zajęła stanowisko definitywne przeciwko imperjalizmowi brytyjskiemu. Tysiące robotników demonstrowało na ulicach Bombaju i Kalkuty nosząc transparenty z napisami „precz z imperjalizmem brytyjskim”.

Od chwili powstania bojowego ruchu

LORD IRVING
wicekról Indii.

robotniczego Gandhi i jego nacjonalistów ostro go zwalcza. Lecz mimo ich pracy destruktywnej, mimo wszystkie represje rozwinął się potężny ruch rewolucyjny, który uwolnił Indje z pod jarzma imperjalizmu brytyjskiego i kapitalizmu rodzimego.

„Dalsze zmniejszenie bezrobocia”

Wzrost zatrudnienia sezonowego w miesiącach letnich sprawia, że fundusz bezrobocia ograniczy w lipcu r. b. wydatki zasiłków dla dalszych 5 tysięcy bezrobotnych. W maju budżet tej instytucji przewidywał wypłatę zasiłków dla 45 tysięcy bezrobotnych, uprawnionych do pobierania zasiłków, w czerwcu liczbę tę zmniejszono do 35 tysięcy osób, które korzystały z zasiłków funduszu bezrobocia, a w lipcu nastąpi dalsze zmniejszenie liczby, korzystających z zasiłków o 5 tysięcy osób do 30 tysięcy osób, pobierających zasiłki.

Spowoduje to, oczywiście, zmniejszenie wydatków budżetowych na akcję zasiłkową. Spadek liczby osób zasiłkowanych z funduszu bezrobocia, nastąpi

Przegląd prasy

„CZYSTKA” W OBOZIE „SANACYJNYM”.

Katowicka „Polonia” pisze o pogłoskach, jakie ostatnio pojawiły się o zamierzonej jakoby „czystce” w „sanacji”. Czytamy więc w „Polonii”:

„Aby czystkę tę przeprowadzić, trzeba by jakiegoś nowoczesnego Herkulesa, któryby wymiotti tę stajnię Augiasza. I toby nawet nie wystarczyło, bo radykalna czystka, podjęta w imię dobra powszechnego, wymagałaby właściwie całkowitego zlikwidowania obozu. Obóz ten bowiem nie powstał z ideowych pobudek i daleko mu od tego, by być tą elitą narodu polskiego, za jaką chce uchodzić. Pobudką jego walki o władzę nie były wyłącznie względy natury ogólnej, lecz chęć wyzyskania sytuacji dla swoich interesów. W dążeniu do realizowania swoich celów nasi sanatorzy nigdy nie byli wybredni w wyborze środków. Wszystkie były dla nich dobre. Interesy natury dosyć poziomej nasz obóz sanacyjny sprytnie ubiera w płaszcz jakiejś ideologii, hasła o naprawie państwa”.

Nie patrzymy tak czarno na obóz „pomajowy”, jakkolwiek mamy więcej uzasadnionych pretensyj do „sanacji”, niż stronnictwo, które reprezentuje „Polonia”. Już kiedyś powiedzieliśmy, że nie każdy „sanator” jest lajdakiem, ale każdy lajdak jest „sanatorem”, bo „sanacja” służy mu za parawan i puklerz do jego niecznych czynów.

I dzisiaj to samo powtarzamy, że w „sanacji” są jednostki ideowe, przekonane o tym, że dobrze służą społeczeństwu i państwu. Lecz nie ulega wątpliwości, że jednostki te „rozcieńczono” zostały w powodzi „brygad”, które nadają ton, no i wydzielają ten osobliwy fetor, zalegający ze stajni Augiaszowej. Zupełnie zato słuszne są dalsze uwagi „Polonii”, pod którymi każdy uczciwy obywatel polski oburzać się powinien:

„Wybujałości systemu sanacyjnego przybierają kompromitujące rozmiary. Mówi się dlatego o czystce, ale oczyszczenie obozu sanacyjnego z użytkowników jest kwadraturą koła, bo chcieć oczyścić gruntownie obóz sanacyjny, oznaczałoby zlikwidować go. A do tego zainteresowani nie dopuszczają. Najwyżej chodzić może o inny podział korzyści i o przedstawienie użytkowników na inne odcinki.”

Większość społeczeństwa ze zgorzeleniem i rozgoryczeniem przygląda się „polityce” sanacyjnej i czeka na to „coś”, co musi przynieść i zmienić sytuację z gruntu. Po cichu klnie i złorzeczy, jawnie narzeka i skarży się. Przemysłowcom — na ciężary społeczne i podatki, rolnikom na kryzys, zagrożający jego egzystencji, stan średni na politykę podatkową, którą czyni odpowiedzialną za swoją proletaryzację, bezrobotny inteligent zaczyna szydzić z wiedzy, wielkimi ofiarami zdobytej, wobec beznadziejności uzyskania posady i kawałka chleba, robotnik chwytą się sposobów indyjskich, by ratować swój warsztat pracy. A wszystkich do ostateczności doprowadza widok dobrobytu filarów i wiernych sług obozu sanacyjnego. Żadna czystka nie jest w stanie uzdrowić stosunków w Polsce. Uzdrowić je może tylko likwidacja systemu sanacyjnego! Sanatorzy jednak samobójstwa nie popełnią, bo komuż jest tak dobrze, jak im!”

„NIEBEZPIECZENSTWO ŻYDOWSKIE”

„Kurjer Poranny” nawiązuje do uchwały, powziętych przez Radę Naczelną Stronnictwa Narodowego, w którychch wszystkie polskie niedola i wszystko zło polskie przypisuje się Żydom. Wywodzi „Kurjer Poranny”:

„Wyobraźmy sobie nawet, że Żydzi dali się namówić i wyemigrowali. Co się stanie? Uwolnią się trochę posad i stanowisk. To prawda. Ubędzie jednak również około trzech milionów odbiorców usług i podatków. W pewnym stopniu zatem skurczy się i ogólna ilość tych posad i stano-

wisk. Przeważna ilość gabinetów lekarzy, prawników, dentyków, kupców i t. d. Żydów zostanie natychmiast obsadzona przez aryjczyków? Nie podobnego. Poprostu zostanie zamknięta”.

„Kurjer Poranny” dochodzi do wniosku, że narodowi polskiemu brak usposobienia gospodarczego, zdolności kupieckich. Pisze ten dziennik:

„Żydzi zajmują dominujące stanowisko w handlu? Tak. Lecz czy Str. Narodowe postawiło sobie kiedy poważnie pytanie: skąd to się wzięło? Żydzi nigdy w przeszłości nie brali udziału w pracy przy warstwie rolnym. Po dziś dzień pozostaje on całkowicie w rękach aryjczyków. Czyż nie uderza, że ten od wieków rolniczy kraj, nie odegrał żadnej roli w światowym rozwoju kultury rolniczej i że dzisiaj znajduje się on pod względem metod gospodarki rolniczej w stanie rażącego zacofania? Żydzi nie brali udziału w rozwoju naszego przemysłu, jeśli nie zaliczać na ich rachunek twórcy Banku Handlowego, Kronenberga, z jego zresztą wybitnymi na tem polu zasługami. Gdzież są wielcy polscy przemysłowcy, przedstawiciele gospodarki kapitalistycznej, finansiersi i organizatorzy produkcji?”

Nie uciekajmy od podstawowych i nie dających się zablagać zagadnień. Jeśli chcemy spoglądać szczerze w naszą przyszłość — nie straszmy się Żydem, lecz powiedzmy sobie, że narodowi naszemu brakowało i brakuje usposobienia gospodarczego...”

UŚMIERCENIE „PAKTU 4-ch”.

„Nasz Przegląd” omawia wystąpienie Hugenberga w Londynie i dochodzi do wniosku, że nastąpiło mimowolne odkrycie kart, co w konsekwencji doprowadzi do uśmiercenia „Paktu 4-ch”.

„Dyplomacja niemiecka popełniła błąd taktyczny — nie pierwszy i nie ostatni — połącząc sprawę kolonii zamorskich z prowokującym, acz nierealnym problemem „zatrzymania procesu destrukcyjnego” w Rosji oraz na Bliskim Wschodzie. Srodze się na niej zemściły podszytych hitlerowskiego Narkomindia imci pana Rosenberga, który pomimo sprolongowania umowy niemiecko - sowieckiej nadal lansuje swe fantastyczne koncepcje interwencyonistyczne.

Dzięki tej gaffie Trzecia Rzesza dokonała w Londynie genialnego dzieła uśmiercenia paktu czterech, a zarazem sementowała przeciwko sobie Londyn, Paryż i Moskwę.

Polska i państwa bałtyckie mogą się przyglądać temu szamotaniu się Niemiec z uśmiechem politowania, zwłaszcza, gdy Hitler dezawuuje Hugenberga, jakby nie spozstrzegając, że sam się już znalazł w potrzasku”.
X. J. Z.

Co pisze „Naprzód”?

Tego dnia, kiedy w Krakowie uroczysto obchodzono 600-lecie koronacji króla Kazimierza, „Naprzód” został skonfiskowany za wiadomości o wypadkach w Ropczycach.

W związku z tą konfiskatą „Naprzód” pisze:

„Milczenie co do wydarzeń w Ropczyckim przerwał PAT: wydał wiadomość, iż w gminie Grabiny „został napadnięty patrol policyjny”, przy czym podsumował wyniki powstałego starcia: czterech kontuzjonowanych policjantów — „czterej napastnicy zostali ranni. Jeden z nich w drodze do szpitala zmarł”.

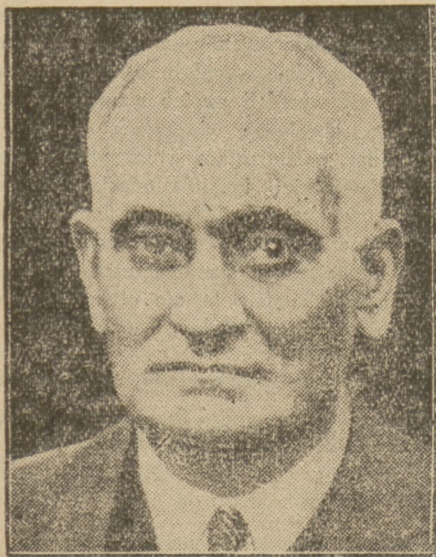
Zdawać się mogło, że w sferach kierowniczych zwyciężyło zdanie, iż lepiej jest dopuścić jakąś informację, niż zupełnie ustąpić pola opowieściom ustnym, które podczas wędrowki z ust do ust pęcznią nieraz niepomierne... Wszakże ludzie wiedzieli o tem, co się dzieje w ich kraju nawet przed wynalezieniem druku... Tylko wiedzieli z opóźnieniem i w formie, która rzeczywistości nadawała częstokroć pewien posmak legendy.

Ponieważ dziennik nasz nie pojawia się w poniedziałek postaraliśmy się o garść wiadomości, uzupełniających relacje PAT. I oto nietylko te uzupełnienia uległy konfiskacji, lecz skonfiskowano wszystko w zamiat — nawet komentarze PAT, które, zdaniem tej oficjalnej agencji stały w związku z wypadkiem, przez nią opisanym.

Poprostu cały nasz artykuł o zajęciu ropczyckim potraktowano, jako wrzód, z którego się wszystka ropę wyskrobało i otwór zapchało tamponem... Czy była to gorliwość lokalna, czy nakażna — nie wiemy.

My trzymamy się zdania, że nawet gdyby Polska posiadała jakieś kolonie w Afryce, jak tego niektórzy pragną, lepsza byłaby pod każdym względem informacja odpowiedzialna, niż niepochytnie pogłoski.

A wieści z Afryki byłoby łatwiej powstrzymać, niż tak bliskie”.

NEHRU

Prezydent Wszechhinduskiego Kongresu Narodowego.

List Zarządu Gł. T. U. R. do Ign. Daszyńskiego

Kochany Towarzyszu!

Zarząd Główny Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego na posiedzeniu w dniu 14 czerwca z żalem przyjął do wiadomości kategorię Waszą decyzję, trzykrotnie powtarzaną, w sprawie rezygnacji ze stanowiska prezesa Zarządu Głównego — spowodowaną stanem zdrowia i stałą nieobecnością w Warszawie.

Byliście, Towarzyszu, inicjatorem założenia naszego Towarzystwa. Działalność w niem na kierowniczym posterunku przez jedenaście lat w najtrudniejszym okresie tworzenia podstaw, metod i kierunku. Wszyscy dawniejsi członkowie, którzy z Wami pracowali nadgórno zachowują w pamięci ten okres. Rozumiemy dobrze jak wiele traci T. U. R., nie mając na czele swoim człowieka tej miary, tego imienia, tego talentu, zasług i wpływów. Będziemy się starali wzmocnić naszą pracę powetować — o ile się da — stratę takiego kierownika, nie tracimy nadziei, że poprawa zdrowia pozwoli Wam znowu stanąć na czele T. U. R.-a.

Będziemy Was zawsze informowali o sprawach najważniejszych.

Wasza przeszłość dziesięcioletnia działalność na stanowisku prezesa TUR-a jest chlubnym rozdziałem Waszej działalności społeczno - politycznej, a zarazem chlubą całej klasy robotniczej.

Zarząd Główny T. U. R. pragnąc uczcić Waszą pracę, jedynomyślnie postanowił złożyć na najbliższym, walnym zjeździe wniosek o mianowaniu Was honorowym przewodniczącym T. U. R. oraz wydać w jesieni broszurę poświęconą Waszej działalności ze szczególnym uwzględnieniem pracy Waszej w T. U. R.-e.

Delegat Zarządu Głównego złożył Wam, przy najbliższej możliwości, wyraz głębokiej wdzięczności w imieniu całego Towarzystwa Uniwersytetu Robotniczego.

Z socjalistycznym pozdrowieniem
PREZYDENT ZARZĄDU GŁÓWNEGO
T. U. R.:

K. Czapiński, dr. A. Próchnik,
Z. Piotrowski, dr. S. Kopicński,
dr. A. Krieger,

W przemyśle metalowym coraz gorzej

Na wezwanie Egzekutywy WOKR. PPS. stawilo się we wtorek, 20 b. m., w lokalu przy ul. Leszno 53, około 120 metalowców, członków PPS., celem omówienia sytuacji w przemyśle metalowym i spraw organizacyjnych.

Referentem był tow. Topinek. Opierając się na cyfrach i oświadczeniach, zaczerpniętych ze sprawozdań samego Lewjatana, mówca wykazał, że sytuacja w przemyśle metalowym, jak zresztą i w innych przemysłach, pogarsza się z dnia na dzień; produkcja spada w sposób zatrważający, bezrobocie zatacza coraz szersze kręgi. A cóż na to Lewjatana? Czy wysuwa jakies środki zaradcze przeciw ruinie przemysłu, czy chce powstrzymać pęd ku katastrofie? Nic podobnego. Lewjatana troszczy się wyłącznie o swe zyski i dlatego jedynym jego „programem” jest: obcinanie plac robotniczych i bezwzględna walka z ustawodawstwem społecznym. Właścicielem obecnie przemysłowcy sposobią się do nowego ataku na place i na świadczenia społeczne i gdyby ten atak się udał, to po nim nastąpią dalsze.

Robotnicy znikąd nie mogą oczekiwać pomocy, nikt w społeczeństwie nie umie się za nimi. Tylko własna siła, zdecydowana postawa, gotowość do walki i wiara w zwycięstwo mogą pokrozić zakusy kapitału i pokonać wroga klasowego. Przykazaniem chwili jest tedy: wzmocnić organizację zawodową i polityczną robotników, masowe wstąpienie do klasowego związku zawodowego i ścisła, solidarna współpraca z P. P. S.

Referent nie ograniczył się do analizy sytuacji w jednym tylko przemyśle metalowym i w jednej tylko Polsce. Zobrazował on stosunki nasze na tle powszechnego kryzysu kapitalizmu, podkreślił międzynarodowy charakter Lewjatana, przytoczył, jakie dywidendy (kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt procent!) zagarniają przemysłowcy lewjańscy w okresie straszliwego kryzysu i potwornej nędzy robotniczej, stwierdził, że jedynym wyjściem z okropnych stosunków dzisiejszych jest obalenie kapitalizmu i ujęcie władzy przez klasę robotniczą. A to może nastąpić tylko pod warunkiem, jeżeli robotnicy będą silnie zorganizowani, świadomi swych zadań i przejęci duchem walki i ofiarności.

Referat tow. Topinka wywarł na zebranych duże wrażenie.

Uzupełnili ten referat tow. Barlicki, który uwydatnił rolę państwa kapitalistycznego i tow. Arciszewski, który m. in. wskazał na przewagę kapitału zagranicznego w Polsce. Obaj towarzysze z całym naciskiem podkreślili konieczność ożywienia i spotęgowania działalności organizacji zawodowej i ścisłego współdziałania z partją polityczną.

Następnie wywiązała się dłuższa dyskusja, w której wzięli udział liczni robotnicy. Przedstawili oni stosunki w różnych fabrykach i zakładach na terenie stolicy, kładąc szczególny nacisk na terro, stosowany wobec robotników. Wywody referentów przyjęto z jednomyślnym uznaniem. Wysuwano hasło

podjęcia walki o umowę zbiorową w przemyśle metalowym, jako jedynego środka powstrzymania ofensywy przemysłowców na warunki pracy i pracy robotników. Hasło to znalazło żywe echo wśród zebranych robotników.

Wycieczka Zarządu Głównego T.U.R. na Słowaczną

Wzorem lat ubiegłych Zarząd Główny TUR urzędują w pierwszej połowie lipca wycieczkę na Słowaczną. Wyjazd 1-go lipca wieczorem.

Wycieczkę prowadzą: tow. H. Piętkowska-Kopcińska i poseł K. Czapliński.

Informacje i zapisy w biurze TUR—Warszawa, Czerwonego Krzyża 20 (IV piętro), tel. 325-03. Dokładne koszty zostaną wkrótce podane; wyniosą one około 80 zł, nie licząc wyżywienia. Wycieczka będzie trwała około 12 dni.

Dla uczestników poprzednich wycieczek słowackich podkreślamy, że dotychczasowe programy zostały poważnie zmienione.

Z sali sądowej Wywiadowcy oskarżeni o wymuszanie łapówek

Pod zarzutem wymuszenia łapówki za zwolnienie niejakiego Eksanowa stanęli przed sądem okręgowym w Warszawie wywiadowca policji Bolesław Macherzyński z XVII komisariatu P. P. na Pradze oraz przodownik p. p. Mikołaj Moraczewski. Eksanow został aresztowany za opór władzy. W komisariacie, jak stwierdza akt oskarżenia, został przez Macherzyńskiego pobity pałką gumową i skopany. Przesłuchiwanie odbyło się również z towarzyszeniem pałki. Zastraszony Eksanow zaproponował wywiadowcy zwolnienie za co Macherzyński zażądał 50 zł. Jednocześnie starania o zwolnienie Eksanowa rozpoczął jego brat, który również z propozycją łapówki zwrócił się do przodownika Moraczewskiego. W rezultacie obaj policjanci po rozumieli się z sobą i obiecali zwolnienie aresztowanego za 200 zł. Obecnie Eksanow występuje z powództwem cywilnym o zwrot 200 zł, twierdząc, że łapówka została wymuszona.

W procesie ciekawe były zeznania świadków.

Badany w charakterze świadka poszkodowany Abu Biakel Eksanow oświadczył, że wywiadowca Macherzyński kopnął go tak silnie dwa razy w brzuch, że aż się przewrócił. Po chwili przeprowadził go do drugiego pokoju i bił go gumową pałką. Gdy nieszczęśliwy krzyczał, usiłował zakuć go w kajdanki.

Po jakimś czasie wyw. Macherzyński przy był znowu i, pokazując pałkę gumową, oświadczył, że albo użyje jej ponownie, albo otrzyma 50 zł. Gdy poszkodowany był już zwolniony, Macherzyński znowu się zgłosił; zaprowadził go do komisariatu, przyciem przez telefon oświadczył mu jego brat, że oni chcą 200 zł. za uwolnienie go. Brat poszkodowanego pieniądze te Macherzyńskiemu wręczył w cukierni.

Świadek dr. Zarnower oświadczył, że badał Eksanowa po zwolnieniu z aresztu i stwierdził ślady pobicia oraz skaleczoną kość biodrową.

Komisarze Przygoda i Kaczmarek przełożyli oskarżonych dali o nich dobrą opinię. Obaj wywiadowcy zostali uniewinnieni.

L. K.

PRZYCHODNIA SPECJALNA

DR. D. GISERA

MED. B. Asystenta Kliniki Berlińskiej

CHMIELNA 47 (2-gi dom od Dworca Głównego)

WENERYCZNE (specjalnie chroniczne)

skórne, pecherza, niemoc płciowa, analizy krwi, moczu. Zapobieganie. Dżiatermia. Sollux. Lampa kwarowa.

Od 9—2 i od 4—9 wiecz. Porada 4 zł.

Rob. Tow. Służby Społecznej

SEKCYJA KOLONJI LETNICH

urzędują kolonje letnie dla kobiet pracujących w okolicy Warszawy od dn. 20 czerwca po 2 zł. dziennie.

Zapisy przyjmuje sekretariat R. T. S. S. ul. Leszno 53.

Poniedziałek, środa, piątek od 5 — 7

Wtorek, czwartek, sobota od 10 — 1

J. M. BORSKI

„Dyktatura Proletariatu”

Cena gr. 85.

Warszawa, Warecka 9. Księgarnia

Robotnicza.

Doniosły dekret

Czy koniec potęgi G. P. U.?

MOSKWA, 21 czerwca (PAT). Wczoraj opublikowany został dekret podpisany przez Kalinina i Mołotowa, powołujący do życia urząd Wszechzwiązkowej Prokuratury, wyposażony w nieograniczone pełnomocnictwa w dziedzinie sądownictwa, śledztwa, więziennictwa oraz kontroli nad prokuratorami republik związkowych. Szczególnie interesującym jest punkt dekretu, podporządkowujący Wszechzwiązkowej Prokuraturze G. P. U. i milicję. Według opinii kół politycznych w Moskwie,

dekret ten wymierzony jest przede wszystkim przeciwko przekroczeniu kompetencji i nadużyciom władzy ze strony G. P. U. i stanowi pierwszy krok do projektowanego odebrania tej instytucji prawa do sądów kolegialnych i ferowania wyroków. Jeżeli przy puszczeniu te znajdują potwierdzenie, dzisiejszy dekret będzie posiadał niezwykle doniosłe znaczenie, czyniąc G. P. U. jedynie organem wywiadowczym, co świadczyłoby o kardynalnej zmianie stosunków wewnętrznych.

Pierwsze posiedzenie Sejmu gdańskiego odbyło się we wtorek

GDANSK, 21 czerwca (ATE). Wczoraj odbyło się pierwsze posiedzenie nowego Sejmu gdańskiego, na którym dokonano wyboru prezydium w składzie 10 narodowych „socialistów” i 2-ch centrowców. Następnie obrano komisję oraz przystąpiono do głosowania nad wyborem prezydenta Senatu. Na 66 oddanych głosów 49 wypowiedziało się za kandydaturą przewodniczącego Landundu gdańskiego dr. Rauschinga. Komuniści udziału w głosowaniu nie brali. Po obiorze dr. Rauschinga głosami narodowych „socialistów” i centrum obrano resztę senatorów. Lista ta zawiera nazwiska hitlerowców Greisera (sprawy wewnętrzne), Boeckera (wy-

znania i oświata), inż. Nutha (zakłady użyteczności publicznej), dr. Hopenrath (finanse), Hoepnera (budownictwo), von Hohnfeldta (sprawy socjalne), dr. Klucka (zdrowia), Wnucka i Bertlinga (senatorowie do specjalnych poruszeń). Przedstawicielami centrum w senacie są dr. Wierciński-Keiser (sprawiedliwość) i prałat Zawadzki (senator dla specjalnych poruszeń). Członkowie nowego Senatu zostali zaprzysiężeni. Sejm odrzucił się do piątku. Na porządku dziennym posiedzenia piątkowego znajduje się odczytanie deklaracji programowej nowego rządu oraz pierwsze czytanie ustawy o pełnomocnictwach, zgłoszonej przez hitlerowców.

Po wycofaniu się delegacji niemieckiej z Międzynarodowej Konferencji Pracy

GENEWA, 20 czerwca (PAT). Wycofanie się delegacji niemieckiej z Międzynarodowej Konferencji Pracy było dziś w dalczym ciągu przedmiotem ożywionych komentarzy przyciem gest delegatów niemieckich spotkał się z powszechnym potępieniem. Nie ulega wątpliwości, że gest ten pogłębił jeszcze bardziej wrogi stosunek do delegacji niemieckiej, jaki panował od początku konferencji. To też jeśli delegaci niemieccy spodziewali się, że uczynione zostaną wysiłki dla skłonięcia ich do powrotu, w którym to celu zostawili sobie w deklaracji swej furtkę do odwrotu, to musieli dziś stwierdzić bezpodstawność tych nadziei.

Jedynym dyskutowanym dziś zagadnieniem było, czy sprawa ważności mandatu

niemieckiego delegata robotniczego Leya, zakwestjonowanego przez grupę robotniczą, ma być dalej rozpatrywana. Delegacja niemiecka czyniła zabiegi, aby w związku z opuszczeniem przez nią konferencji do dyskusji i nad tą sprawą nie doszło. Jednakże komisja wniosków po dyskusji stwierdziła dziś jednomyślnie, że delegaci niemieccy wprawdzie wycofali się z konferencji, ale nie wycofali swoich mandatów, wobec tego, aprobując wczorajszą deklarację prezydium, polemizującą z zarzutami delegacji niemieckiej, komisja odesłała deklarację niemiecką do wiadomości komisji weryfikacyjnej. W rezultacie komisja weryfikacyjna zajmie się sprawą mandatu Leya. Dotychczas komisja ta nie otrzymała od rządu niemieckiego żadnych wyjaśnień.

Rozpaczliwe położenie bezrobotnych w Częstochowie...

(Kor. własna).

Mimo szumnych zapowiedzi „sanacyjnych” przy likwidowaniu „Głodowego komitetu dla bezrobotnych”, że „Fundusz pracy” zbawi bezrobotnych, okazało się to fikcją.

Na 6000 bezrobotnych, którzy otrzymywali pomoc z tak zwanego „Komitetu Pomocy”, w samej Częstochowie zatrudniono aż... 700 bezrobotnych i to z placą nie po 3 zł., jak zapowiadano, lecz po 2 zł. 63 gr. i tylko 3 dni w tygodniu! W jaki sposób człowiek z rodziną może żyć za 31 zł. 56 gr. na miesiąc, tego żaden mędrzec „sanacyjny” nie potrafiłby pokazać.

A teraz co mają począć ci pozostali wobec odpowiedzi władz miejscowych? „Na żadną inną pomoc nie mamy pieniędzy”.

To też bezrobotni oblegają P. U. P. P. i Magistrat, żądając pracy i chleba. Poważniejsze wystąpienia bezrobotnych wydarzyły się w dn. 9 i 12 b. m.

W powiecie częstochowskim jest jeszcze gorzej, gdyż znikoma ilość zatrudnionych i placą od 2 do 2.50 zł. na dniówkę przy 3-ch dniach w tygodniu wytwarzają rozpaczliwą sytuację.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

PRZEDSZKOLANKA, lubiana przez dzieci, posiadająca kilkuletnią praktykę, prosi o odpowiednie zajęcia. Laskawe zgłoszenia telefonicznie Nr. 719-49.

PRACY UMYSŁOWEJ poszukuje pracownik bezrobotny, zna wszystkie czynności biurowe, oraz kilka branż. Wymagania skromne, może wyjechać. Pracowity i akuratywny. Ogrodowa 8, Kotecki.

PRZYJEZDZA ZE WSI poszukuje obywatel — ul. Kawczyńska 6 m. 25.

Manifestacyjne obchody

„Tygodnia Kobiet”

W ciągu „Tygodnia Kobiet” odbyły się następujące manifestacyjne obchody „Tygodnia Kobiet” z udziałem sen. tow. Dorozy Kluszyńskiej.

W BIAŁEJ (Śląskie) odbyło się zgromadzenie w lokalu partyjnym.

W CZECHOWICACH — wielki wiec, przy tłumnym udziale słuchaczek i słuchaczy.

W PRUSZKOWIE — zgromadzenie w lokalu partyjnym (w ostatniej chwili odmówiono organizatorom wiecu lokalu kina, który był zamówiony).

W POZNANIU — piękna uroczysta Akademia.

W KRAKOWIE — Akademia: na początku „Tygodnia Kobiet”, z promówie-

niami tow. tow. Szymańskiej, Gołąbkowej i tow. tow. dr. Szumskiego, oraz — na zakończenie „Tygodnia Kobiet” — z przemówieniem tow. Kluszyńskiej (niestety, z powodu straszliwej burzy, uniemożliwiającej dojdzie do „Domu Robotniczego, zamiast tej ostatniej Akademii, odbyło się zebranie.

Na wszystkich tych wiecach i akademjach tow. sen. Kluszyńska mówiła obszernie o roli i zadaniach kobiet w walce wyzwoleniczej.

Nastroj wszędzie panował podniosły i uroczysty. Kobiety dawały wyraz swojej bezwzględnej solidarności z wywodami referentki.

Proces o napad na pocztę

LWÓW, 21 czerwca (PAT). W procesie przeciwko uczestnikom napadu na pocztę w Gródku Jagiellońskim zeznawał we wtorek podkomisarz policji Bendyk z Doliny Zeznania jego dotyczą głównie działalności Kossaka. W grudniu 1930 r. dowiedział się świadek, że kierownikiem planowanego napadu na stację kolejową w Skole będzie Kossak, który kierował również napadem na

ambulans pocztowy pod Bóbrką. Po zamordowaniu Tadeusza Hołówki, przeprowadził świadek wywiady, z których wynikało, że Kossak był kierownikiem tej zbrodni. Zeznaniom tym zaprzecza oskarżony Kosak. Po tajnej rozprawie obrona postanowiła wniosek o dopuszczenie w charakterze świadków m. in. prokuratora Lipscha i sędziego do spraw szczególnej wagi, Skórzyńskiego.

O los bezdomnych w Anopolu

Sprawa bezprawnych emerytur

Na onegdajszym posiedzeniu Komisji Budżetowej Rady Miejskiej tow. Raabe zainterpelował prezydenta miasta w sprawie szykan i utrudnień, jakie są robione bezdomnym na Anopolu, podkreślając niedopuszczalność faktu, by wypychać po kilka rodzin do jednej izby i usuwać z mieszkań bezdomnych.

Prezydent miasta w odpowiedzi na interpelację, oświadczył, iż postępowania swego nie zmienia.

Wobec tego tow. Raabe zapowiedział

wniesienie tej sprawy na plenum Rady miejskiej.

W dalszym ciągu tow. Raabe zgłosił wniosek wzywający prezydenta miasta do udzielenia wyjaśnień Komisji Budżetowej w sprawie wysokości emerytur, które wbrew wszelkim ustawom Magistrat uchwalił dla prezydenta, wiceprezydentów i ławników, zaliczając niektórym z nich do emerytury po dwa dziesięcia kilka lat pracy.

Komisja Budżetowa większością głosów wniosek ten przyjęła.

Wykrycie bombiarzy z Krems

WIEDEN, 21 czerwca (PAT). Władze policyjne wysłedyły sprawców zamachu na oddział policji pomocniczej w Krems. Są to członkowie stronnictwa narodowo-socjalistycznego” 21-letni handlowiec Herbert Mosel i Adolf Weichselbaum. Mosel został aresztowany. W śledztwie przynależni on do czyny. Granaty ręczne otrzymał od

swego brata, który służył, jako pionier w armji austriackiej. Weichselbaum poszukuje policja.

W ciągu nocy aresztowano w Krems dwudziestu członków stronnictwa narodowo-socjalistycznego”, podejrzanych o udział w zamachu.

Zgon Klary Zetkin

MOSKWA, 21 czerwca (PAT). Wczoraj o g. 2-jej popołudniu zmarła w domu wypoczynkowym w miejscowości Archangielskoje w wieku lat 76 Klara Zetkin, najstarsza i najwybitniejsza ko-

munistka niemiecka. Mieszkała ona w miejscowości Archangielskoje od roku z krótką przerwą, w czasie której udala się do Niemiec w celu dokonania ożwiarcia Reichstagu.

Piękne białe zęby: Chlorodont

Głos rozpaczy bezrobotnych w Borysławiu

(Kor. własna)

W Domu robotniczym w Borysławiu odbyło się wielkie zgromadzenie bezrobotnych. Sprawę memoriału do ministerjum opieki społecznej i ministerjum przemysłu i handlu o skrócenie czasu pracy do 6 godzin i wprowadzenie czwartej zmiany w przemyśle naftowym referował tow. Haluch. Sprawę funduszu pracy i zapomóg dla bezrobotnych referował tow. Węglowski.

W dyskusji przemawiali bezrobotni mężczyźni i kobiety, przedstawiając rozpaczliwe położenie bezrobotnych. Bezrobotni, ich żony i dzieci — to straszliwy widok, to straszne cienie, podobne do trupów.

W czasie referatów i dyskusji rozlegał się okropny krzyk rozpaczy:

— My już konamy z głodu i wielu jutra może nie doczeka!

Kobiety wołają:

— Dzieci nie rozumieją, co znaczy czekać!

Gmina wstrzymała udzielanie zapomóg, a rząd również, a przecież bezrobotni nie mogą żyć zieloną trawą, lub spokojnie konać z głodu.

Bezrobotni będą zmuszeni bronić się przed śmiercią głodową, gdy nie otrzymają zapomóg.

Na zgromadzeniu uchwalono następującą rezolucję:

„Bezrobotni, zgromadzeni w Domu robotniczym w Borysławiu w dniu 12 czerwca 1933 r., po wysłuchaniu referatów i po

przeprowadzonej dyskusji, uchwala:

1) przyjmują do zatwierdzającej wiadomości memoriał, wniesiony do ministerjum przemysłu i handlu i ministerjum opieki społecznej w sprawie skrócenia czasu pracy i wprowadzenia czwartej zmiany w przemyśle naftowym; 2) domagają się ubezpieczenia emerytalnego w drodze rozporządzenia rządowego na koszt skarbu państwa i przemysłu wszystkich starców, wdów, sierot i inwalidów pracy; 3) domagają się zatrudnienia zdolnych do pracy bezrobotnych przy inwestycyjnych robotach publicznych na warunkach, które

dadzą możliwość egzystencji życiowej bezrobotnym i ich rodzinom; 4) do czasu wprowadzenia czwartej zmiany w przemyśle naftowym i do czasu zatrudnienia bezrobotnych — domagają się utrzymania i wydawania bonów żywnościowych na rachunek gminy i rządu w dotychczasowej wysokości, oraz udzielenia bezpłatnej pomocy lekarskiej”.

Po zgromadzeniu na drugi dzień o godzinie 8 rano bezrobotni zgromadzili się w Domu robotniczym, a sekretarjat C. Z. G. interwenjował w gminie i w starostwie w sprawie wydania zapomóg.

Pracownicy miejscy w Warszawie domagają się wypłaty zaległych zarobków

Ogólne zebranie delegatów Związku Prac. Komunaln. i Inst. Użytk. Publ. (oddział II w Warszawie, ul. Warecka Nr. 7), odbyte w dniu 20 czerwca r. b., uchwaliło następującą rezolucję:

1) Zebrani delegaci, wyrażając opinię wszystkich robotników pracujących w Wydziałach Administracyjnych Magistratu, protestują kategorycznie przeciw niebывалemu traktowaniu robotników, których Magistrat zmusza do przeprowadzonych redukcjach personelu, do nadludzkich wysiłków zdrowia i siły przy pracy, trwającej bardzo często po-

nad ustawową liczbę godzin a równocześnie wstrzymuje im po kilka tygodni zapracowane pobory. Z tego powodu robotnicy głodują przy pracy ciężkiej i wyczerpującej, pracując za 2 i 3 osoby, jak to się dzieje obecnie po redukcjach.

2) Zebrani delegaci domagają się natychmiastowego uregulowania zaległych zarobków, gdyż robotnicy nie są w stanie nadal, kosztem głodowania wraz ze swymi rodzinami, utrzymywać gospodarki miasta na swych barkach.

3) Zebrani delegaci domagają się takich samych sankcji karnych na Magistrat, jakim podlegają, według prawa, prywatni przedsiębiorcy za przetrzymywanie zaległych zarobków robotniczych.

4) Zebrani delegaci, w odpowiedzi na ciągłe homoczenie się Magistratu, iż wskutek braku pieniędzy robotnicy muszą wyczekiwać po kilka tygodni na wy-

płatę kapani ich głodowych zarobków, zapytują pp. Dyrektorów i Naczelników Instytucji Miejskich, czy oni również tak długo wyczekują (nie zarabiając po 4,40 zł. dziennie przy ciężkiej wyczerpującej zdrowie pracy, ale po kilka tysięcy zł. miesięcznie) na swoje pensje? Czy może dla dobra będącego w ciężkim położeniu miasta obniżyli oni te pensje do minimum.

5) Zebrani delegaci oświadczają że jeśli w najbliższych dniach Magistrat nie wypłaci wszystkich zaległych zarobków głodującym robotnikom, to ci, zmuszeni głodem swoim i swych rodzin, mając wstrzymane kredyty po sklepikach i nie mogąc uregulować swych długów, przystąpią do publicznej manifestacji przy opuszczaniu pracy, aby uzyskać swoje ciężko zapracowane zarobki, zalegające od wielu tygodni.

„Raj” bezrobotnych w Wołominie

(Kor. własna)

Mineły czasy „partyjnicwa”, teraz wszystko dzieje się „bezpartyjnie”. Wiedzą o tem również dobrze bezrobotni m. Wołomina. Zarabia taki bezrobotny, jeżeli ma już zatrudnienie, 5 zł. 60 gr. tygodniowo i jeszcze musi chwalić „dobre” „sanacyjne” czasy i rządy komisarza, bo niechby tylko się buntował, niechby oponował, że mu tego mało dla kilkorga dzieci, toby pan starosta radzymiński zaraz mu dał nauczkę.

Dawniej bezrobotny zarabiał pięć złotych dziennie, a pracował 6 dni w tygodniu, ale to były czasy, kiedy w radzie miejskiej zasiadali jaszczary „partyjnicwa”, teraz, kiedy się zarządy miast „usanowało”, p. komisarz „zatrudnia „dokarmia”, prowiantuje zgniłymi ziemniakami i t. p.

Tak to jest u nas, w Wołominie! Ale nietylko u nas...

Co wyświecłają kina?

ADRIA: „Ludzie za kratami”. ARENA: „Znajoma z ulicy” i „Głos pustyni”.

APOLLO: „Pod twoją obronę”. ARENA (gmach Cyrku): „Zaginiony sterowiec” i „Uchodźcy”.

ATLANTIC: „Dlaczego zgrzeszyłam”. BAJKA: „Królowa Południa” i „100 metrów miłości”.

CAPITOL: „Noe w raju” i „Dawid Golder”.

CASINO: „Kochanek z katalogu”. COLOSSEUM: „Dziewczę z krainy burz” i „Mistigri”.

COLOSSEUM MALE: „Odwieczni wrogowie” i „Harold ma dziecko”.

CORSO: „Kawalerowie Dzikiego Zachodu” i „Pozwólcie nam żyć”.

CRISTAL: „Tom Tyler w obronie emigranta”.

CZARY: „Zungu” i „W krainie srebrnego Lwa”.

FAMA: „Grzesznica bez wina”.

FORUM: „Szatański plan” i „Tom Mix”.

GLORIA: „Wielkomijskie ulice”.

HELJOS: „Arjana” z Bergner.

HOLLYWOOD: „W cieniu drapaczy chmur” i występy artystów.

KOMETA: „Powódź” i rewja.

LOS: „Pałac na kółkach” i dodatki LUX: „Niewolnica szejka”.

MAJESTIC: „Cohn i Kelly w tarapatkach”.

MASKA: „Oskarżona” i „Szlakiem bałby”.

METROPOLIS: „Parada Zachodu” i „Z dnia na dzień”.

MEWA: „Tommy Boy” i „Wesoły porucznik”.

MIEJSKI: „Ich dole i niedole”.

DŹWIĘKOWY KINOTEATR MIEJSKI

Początek o godz. 6.30 w. Dla młodzieży dozwolone.

ICH DOLE I NIEDOLE

z udziałem nierównanych FLIPA I FLAPA

NADPROGRAM fascynujące dodatki. Ceny miejsc od 45 groszy do 95 groszy.

MIRAŻ: „Niebezpieczny Raj”.

OAZA: „Głos pustyni”.

PALACE: Nieczynne.

PAN: „Mata Hari” i „Kapitan Whalan”.

PETIT TRIANON: „Godzina z Tobą” z Chevalierem i „Pożyczone szczęście”.

PRAGA: „Teodozja, Sebastopol” i „Kochaj mnie dziś”.

RIVIERA: „Kadeci z Annapolisu” i „100 metrów miłości”.

ROMA: „Złoty Moloch” i „Igraszki pieniądza”.

ROXY: „Dziwołagi” i „Przygody jednej nocy”.

SPLENDID: „Parada miłości” i „Porucznik marynarki”.

STYLOWY: „Miłość w aucie”.

TOMBOLA: „Królowa podziemi” i słońsiana wdówka”.

TON: „Syn Indji” i „Wyrok morza”.

UCIECHA: „Mężczyźni w Jej życiu” i „Szatan zazdrości”.

Zrzeszenie „Świetlice” im. Wacława i Michaliny Szymanowskich

Walne zebranie

W poniedziałek odbyło się walne zebranie członków Zrzeszenia pod przewodnictwem mec. Z. Nagórskiego.

Sprawozdanie z działalności Zarządu „Świetlice”, przeznaczonych dla niezamożnej działki szkolnej, składała p. Marja Olszewska, niezmiernie zasłużona działaczka opieki nad dziećmi i pomocy więziennej, przewodnicząca Zarządu.

Po sprawozdaniach kasowym (p. J. Turowiczówna) i Komisji rewizyjnej

(mec. J. Olchowicz) przyjęto jednogłośnie preliminarz budżetowy na rok przyszły i uchwalono pełne zaufanie dla przewodniczącej Zarządu p. Olszewskiej i dla całego Zarządu.

W przyszłym roku szkolnym „Świetlice” skupia do 160 dzieci.

Jedną z matek p. Nowakowa dziękowała imieniem rodziców dzieci „świeclicowych” za pracę Zarządu.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Wszechświatowy Dzień Sportu Robotniczego

W najbliższą niedzielę dn. 25 czerwca r. b. odbędzie się t. zw. „Wszechświatowy Dzień Sportu Robotniczego”. Z tej okazji rozegrane zostaną we wszystkich większych miastach świata liczne imprezy sportowe.

W Warszawie święto sportu robotniczego obchodzone będzie w dniach 24 i 25 b. m. Program imprez zorganizowanych przez Związek Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych przedstawiać się będzie następująco:

W sobotę na boisku Skry odbędą się zawody lekkoatletyczne, mecz piłkarski Elektryczność—Gwiazda oraz biegi sztafetowe mieszane męskie i kobiece.

Na Dynasach przewidziane są wielkie popisy gimnastyczne Jutrznia oraz kolarskie zawody torowe. Poza tem odbędzie się defilada uliczna kolarzy i motocyklistów.

W niedzielę na boisku Skry odbędzie się turniej piłkarski błyskawiczny klubów robotniczych Warszawy, zawody lekkoatletyczne, marsz uliczny harcerzy, turniej gier sportowych, wyścig kolarski na 50 km. i popisy gimnastyczne. Wieczorem rozegrany zostanie trójmecz bok serski Skra — Elektryczność — Gwiazda oraz zawody zapaśnicze z udziałem zawodników warszawskich i śląskich.

W Łodzi zawody odbędą się 25 b. m.

na boisku Widzewa. Program zawodów jest następujący:

Godz. 15 mecz piłki nożnej team. kom. Naprzód — Morgensztern — TUR., godz. 16.00 gimnastyka Szteln, godz. 16.30 bieg na 800 m. dla mężczyzn i pchnięcie kulą dla kobiet, godz. 16.40 pchnięcie kulą dla mężczyzn i skok w dal dla kobiet, godz. 17.00 skok wzwyż dla mężczyzn i gimnastyka Jutrznia, godz. 17.30 defilada zawodników i przemówienie, godz. 18 mecz piłkarski Warszawa — Łódź o puchar tow. Ziemięckiego, godz. 18.45 gimnastyka Jutrznia sztandary, godz. 18.55 bieg na 200 mtr.

dla kobiet, godz. 19 sztafeta (400, 300, 200, 100 dla mężczyzn).

W Tomaszowie zawody odbędą się w czwartek dnia 29-go czerwca na boisku miejskim. Między inn. rozegrany zostanie błyskawiczny turniej siódemkowy według poniższego programu:

Godz. 14.30 Lechja — Ruch, godz. 15 Widzew — TUR-T., godz. 15.30 Skra — Ruch, godz. 16.30 Lechja — TUR-T., g. 16.30 Widzew — Skra, godz. 17 Ruch — TUR-T., godz. 17.30 Skra — Lechja, g. 18.00 Widzew — Ruch, g. 18.30 Skra — TUR-T., godz. 19.00 Lechja — Widzew.

Senjorzy na boisku

W Pruszkowie rozegrany został ciekawy mecz piłkarski pomiędzy senjorami Skry i Zniczu. Udział wzięli starsi towarzysze z tych klubów w wieku 35 — 50 lat, ponadto w barwach Znicza wystąpiło 6 członków Z. Z. K.

Mecz odbywał się w miłej atmosferze. Walczono naturalnie nie o wynik cyfrowy, ani o zwycięstwo za wszelką cenę, lub punkty mistrzowskie. Aczkolwiek zawody nie stały na wysokim poziomie sportowym, mogły mimo to służyć za wzór gry dżentelmeńskiej. Podobne mecze są też symbolami odróż-

Z Filharmonji

Popis doroczny Wyższej Szkoły Muzycznej im. Fr. Szopena.

Tegoroczny popis uczniów Szkoły Tow. Muzycznego zwraca uwagę nietylko jakością ile ilością produkowanych numerów solowych a zwłaszcza zespołowych.

Fantazja Beethovena, pokrewna w duchu IX symfonji, już była dziełem przekraczającym środki wykonawcze uczniów szkoły. Ale zrobiono co było można i, szczególnie chóry ślicznie przygotowane przez prof. Kowalskiego pokazały się bardzo dodatnio. Podobnie dobrze dźwięczały chóry w zrecznie dobranych fragmentach operowych ze „Straszego Dworu”. Oczywiście, że na operę w tym zespole o wiele jeszcze zawczasie, ale dlaczegożby nasi najmłodszy śpiewacy i instrumentalisci nie mieli się na tem polu przy szkole wyrabiać, tembardziej, że forma opery szczególnie przez szeroką publiczność lubiana, pozwala na wciągnięcie większej ilości wykonawców, co ożywia pracę, rozszerza zainteresowanie.

Z pianistów dużą muzykalność wykazały pp. Schulfriedówna z kl. prof. Zarawewa i Ryndówna z kl. prof. Śmidowicza. W dobrze zespołowanych zespołach wokalnych wzięli udział pp.: Olszewska, Kielczewska, Niemyska, Kalenkiewicz, Majle, Zubowiczówna i Szpinalski; głosy wartościowe o różnym jednak stopniu zaawansowania.

Mala Ida Hendlówna zaskiwała publiczność szczególnym swoim talentem. Myśle jednak, że zbyt trudne utwory w repertuarze tego niewątpliwie cudownego dziecka (Kreisler) mogą jej zaszkodzić w przyszłości.

W zespołach kameralnych z kl. prof. Bientala znacząco było inicjatywę (concerto Szaryńskiego), ale jednocześnie nie zawodziłaby większa ilość prób przed występem.

Były i organy. P. Jarzęcki z kl. prof. Łysakowskiego odegrał mało wyraźnie pod względem rytmu, ale starannie, preludjum i fugę Bacha. H. D.

majestic
Nowy Świat 43. Pocz. 6
Huczająca życiem, werwą, skrzączą się humorem i pogodą komedia morska p. t.:

COHN I KELLY w tarapatkach

Rymskij—Korsakow

Dnia 21 b. m. upłynęło 25 lat od śmierci znakomitego rosyjskiego kompozytora Rymskij - Korsakowa.

Po Glince i Dargomyżskim, którzy stworzyli rosyjską muzykę, był Rymskij - Korsakow jednym z kółka nowatorów, którzy zbierając się w domu Dargomyżskiego w pięćdziesiątych i sześćdziesiątych latach zeszłego stulecia, pchnęli muzykę rosyjską na nowe tory. Do kółka tego należeli Mussorgskij, Bałakirew, Cezar Cui, a następnie także Borodin. Nie był on zawodowym muzykiem, lecz gorącym miłośnikiem muzyki i dopiero za namową Bałakirewa zabrał się do twórczości muzycznej. Istotnie, pierwszą swą symfonię skomponował na statku, na którym służył w randze oficera marynarki.

W roku 1873 wystąpił ze służby we flocie i całkowicie oddał się twórczości

muzycznej. Komponuje kilka dzieł koncertowych, opery „Sadko”, „Snieguroczka” i „Carska narzeczona” oraz muzykę baletową do „Szecherezady”, dzieła, które go najbardziej spopularyzowało.

Utwory Rymskij - Korsakowa wyróżniają się bogactwem inwencji, barwnym kolorytem i przebogata instrumentacją. Napisał pozatem autobiografię p. t. „Kronika mego muzycznego życia”, stanowiąca poniekąd dzieje muzyki rosyjskiej za kilka dziesiątków lat ubiegłego stulecia.

W roku 1881 mianowany został profesorem petersburskiego konserwatorium, gdzie wykładał kompozycję i instrumentację. Był też znakomitym dyrygentem.

Urodzony 18 marca 1844 r. w Tichwinie, zmarł 21 czerwca 1908 r. w Petersburgu.

Z kroniki warszawskich ulic

ZAMACHY SAMOBÓJCZE.

Na klatce schodowej w domu Chmielna 29 napila się esencji octowej 23-letnia Weronika Borówna, bezrobotna.

W bramie domu Targowa 71 napila się esencji octowej kobieta niewiadomego nazwiska, około lat 20-tu.

Desperatkom pomocy udzieliło Pogotowie.

POŻAR W KINIE.

Przy ul. Leszno 70 wynikł pożar w kinie „Maska”. Wskutek zerwania się taśmy, która zetknęła się z lampą aparatu, zapalił się wyświetlany obecnie film „Kinomanjak” i

„Z dnia na dzień”. Mechanik kina, Cezary Czajkowski, usiłując stłumić płomienie, doznał częściowego opalenia włosów. Na miejscu przybył IV oddział straży, który po kilkunastu minutach zapobiegł rozszerzeniu się ognia.

ZAGADKOWY ZGON.

Przed domem Żórawia 47 zastał i upadł jakiś starzec, lat około 70-ciu. Po przyniesieniu go do bramy domu, nieznanemu zmarł przed przybyciem lekarza Pogotowia. Sądząc z ubrania i wyglądu, denat pochodził ze sfery inteligentkiej. Zwłoki przewieziono do prosektorjum.

Policja obsadza „Brunatne domy” w Wiedniu i Innsbrucku

WESOŁY KĄCIK

PODATEK.

Do urzędu podatkowego wchodzi kupiec w postrzępionym ubraniu, w rozdartych butach i w pomiętym kapeluszu. Zwraca się nieśmiało do urzędnika z zapytaniem:

— Najmocniej pana przepraszam, czy za tego psa, który mnie tak urządził, też mam podatek zapłacić?

MOGŁO BYĆ GORZEJ.

Pewien przedsiębiorczy inżynier skarży się przed swoim przyjacielem:

— Straszne rzeczy gazety o mnie wypisują. Ale to nic. Mogło być gorzej.
— Jeszcze gorzej? — dziwi się przyjaciel.
— A tak. Gdyby wiedzieli całą prawdę.

POMIĘDZY PRZYJACIÓLKAMI.

— Jakie wymagania stawiasz przed wszystkim swojemu przyszłemu mężowi? Inteligencję, bogactwo czy prezeność?

— Prezeność, moja droga, ale natychmiastową.

Pobór

Dzisiaj w kolejnym dniu poboru w Warszawie mężczyźni, ur. w r. 1912, winni stawić się: 1) zamieszkałi w 9, 10, 11 i 12 dzielnicach XII kom. — w komisji poborowej Nr. 1, 2) zam. w 3, 4, 5, 6 i 7 dzielnicach X kom. — w komisji poborowej Nr. 2, 3) zam. w 9 i 10 dzielnicach III kom. — w komisji poborowej Nr. 4. Wszystkie komisje urzędują przy ul. Stalowej 73.

Co usłyszymy w radio?

CZWARTEK, dn. 22.VI.

7.00 Sygnał czasu; 7.05 Gimnastyka; 7.20 Muzyka z płyt; 7.25 Dziennik poranny; 7.30 Muzyka z płyt; 7.55 Odczytanie programu; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Orkiestra Marka Webera na płytach; 12.25 Przegląd Prasy; 12.35 Pieśni włoskie z płyt; 12.55 Dziennik południowy; 14.55 Muzyka z płyt; 15.15 Muzyka z płyt; 15.35 Muzyka z płyt; 15.50 Muzyka z płyt; 16.00 Słuchowisko dla dzieci; 16.30 „Przegląd czasopism kobiecych”; 16.45 Transmisja ze Lwowa; 17.45 Odczyt p. t. „Jak żyją i pracują na wyspie Niedźwiedziej”; 18.05 Muzyka z płyt; 18.35. Pieśni norweskie; 19.00 Rozmaitości; 19.15. Transmisja z Krakowa; 19.40 Program na dzień następnny; 19.45 Feljton p. t. „Pomocze a Polska”; 20.00 Koncert popularny; W przerwie Dziennik wieczorny; 22.00 Muzyka lekka i taneczna z Cieclocinka; 22.25 Wiadomości sportowe; 22.35 Wiadomości meteor. i komunikat policyjny; 22.40 Muzyka lekka i taneczna z Cieclocinka.

Stan pogody według P.I.M.

CIEPŁO.

Przewidywany przebieg pogody w dniu dzisiejszym: Pogoda słoneczna i ciepła o zachmurzeniu umiarkowanym, przy słabych wiatrach południowych.

Bombaj jeden z głównych ośrodków ruchu rewolucyjnego w Indjach

(Artykuł o Indjach zamieszczamy na str. 3).

Co grają w Teatrach?

TEATR „ATENEUM”. Dzisiaj i dni następnym „Revolucja w Pikutkowie”, w inscenizacji Leona Schillera.

TEATR NARODOWY daje dzisiaj ostatnie przedstawienie komedjo - satyry K. Wroczyńskiego „Kobiety i interesy”.

Jutro premiera głośnej sztuki w 8 obrazach Władysława Fodora „Pocałunek przed lustrem”.

TEATR NOWY po raz 97-y „Cień” z Marią Malicką. Rekordowa ta sztuka będzie grana do niedzieli włącznie.

TEATR LETNI. Dzisiaj nowa komedjo Stefana Kiedrzyńskiego „Ten stary warjat”.

TEATR POLSKI: Codziennie głośna sztuka Jerzego Tepy p. t. „Fräulein Doctor” z udziałem p. Ireny Eichlerówny.

TEATR KAMERALNY: Dzisiaj i codziennie lekka komedjo Leo Lentza p. t. „Perfumy mojej żony” z udziałem pp. I. Grywińskiej i Michała Znicza.

TEATR „MORSKIE OKO”: Codziennie rewja p. t. „Rewja Warszawy” z udziałem wszystkich ulubieńców Warszawy.

TEATR „REX”. Dzisiaj i codziennie inauguracyjna rewja pióra Tuwima, Hemara, Proroka, Szerszenia, Starskiego i Własta p. t. „Zjazd Gwiazd”.

TEATR „8.30” (Mokotowska 73) daje dzisiaj

Z W CZORAJSZEJ GIEŁDY

Dewizy: Belgia 124.60; Gdańsk 173.83; Holandia 358.35 — 358.30; Nowy Jork 7.26; Nowy Jork (kabel) 7.27; Paryż 35.09; Praga 26.55; Szwajcaria 172.15 — 172.20; Włochy 46.75.

Obroty mniej, niż średnie, tendencja niejednolita. Banknoty dolarowe w obrotach pozagiełdowych 7.23.

Operetkę Kunekego „Szczęśliwej podróży”.

STUDJO im. St. ZEROMSKIEGO (Żolibórz, ul. Suzina): Dzisiaj i codziennie reportaż sceniczny „Boston”.

TEATR im. ZEROMSKIEGO (Hipoteczna nr. 8). Dzisiaj „Jesień... Zima... Wiosna... Jesień...” dwudziestu Rzepeckiej - Iwanowskiej.

TEATR IM. ZEROMSKIEGO (Zamojskie go 20). Codziennie o 8.15 „Kobieta szpieg w pociągu widmo”.

TEATR REWJI „MIGNON”: Dzisiaj „Mama zdrowa?”, „Pracuj pan!”

TEATR REWJI „MUCHA” (Długa 10). Dzisiaj i dni następnym operetka „Stan oblężenia” i rewja „Warszawa śni”.

DOLINA SZWAJCARSKA. Codziennie o 7.30 koncert lekkiej muzyki, rewja „Wzyscy do Doliny!” i dancing.

Klara Zetkin

która zmarła we wtorek w Moskwie

OTTO BURG

W służbie junkrów pruskich

Pomimo że chłopcy ledwo trzymali się na nogach, wytrzymał ich pół godziny na baczność w szeregu. Rozkaz: „rozejść się” przyjęty został z westchnieniem ulgi, gdyż wszyscy spali już na stojąco. Po godzinie znowu nastąpił alarm i tak było co godzinę przez całą noc. Uczniowie zasypiali w kilka sekund po rozebraniu się nie zdążywszy położyć głowy na poduszkę, wiedząc, że za godzinę znowu ich bezlitośnie pobudzą. Tortury średniowieczne nie mogły być gorsze od takiej nocy; podświadomie bunt opanowywał umysły wszystkich. Jesliby znalazł się ktoś, koby pierwszy podniósł rękę na porucznika Meindatta, setki rąk rozszarpałyby go w jednej chwili — tylko, że ten „pierwszy” nie znalazł się. „Na sto tegich chłopców”, w sile wieku nikt nie ośmielił się zaprotestować otwarcie, zbyt już zakorzenione były zwyczaje wojskowe w ich duszach; brak ambicji własnej i wstrętne uczucie tchórzostwa, tak znamienne dla karjerowiczów, występowały tutaj z całą jaskrawością. Odwaga i fałszywie pojęty honor okazywał wojskowy najczęściej wobec ludności cywilnej, terroryzując rewolwerem bezbronnych — myślał Reinhardt. — Nawet prawo chroni takich tchórzów przed karami, uzasadniając to „obrazą munduru”, „godnością żołnierza”, „honoru oficera” i t. p. Ciekawa rzecz, że woj-

skowi okazują swoją ambicję, strzelając w spokojnego człowieka, który, jak zdarza się często, nie ma wcale zamiaru obrazić kogokolwiek. Ile takich wypadków zdarzyło się w kawiarniach, restauracjach i nocnych lokalach rozrywkowych? Dzisiaj każdy obywatel jest albo byłym żołnierzem, wojskowym w rezerwie, lub tym najważniejszym, co płaci podatki i utrzymuje nieprodukcyjne zastępy fachowców wojskowych, którzy wzamian mają prawo zastrzelić go bezkarnie pod pozorem „obrazy munduru”, zakupionego za pieniądze tegoż obywatela. Przecież ci wszyscy moi koledzy będą w przyszłości oficerami, drażliwymi na najmniejsze lekceważenie ich osoby wojskowej. Oni, tyle razy zgnębieni i obrażeni w tak bezwzględny sposób, przy pierwszej sposobności zemszczą się za doznane krzywdy od swoich przełożonych na Boga ducha winnych cywilach, którzy ich rzekomo obrazili przy kieliszku w jakimś podejrzanym lokalu nocnym. Z jakiej racji ja przed wojskiem nie mogłem zamordować na zimno jakiegoś pijaka w kabarecie, a teraz mi wolno to zrobić, gdyż jestem w mundurze, chociaż zostałem takim samym chamelem jak przedtem, a nawet jeszcze większym, ztracając poczucie godności własnej w tej bydlęcej służbie, gdzie każdy może mnie bezkarnie obrazić i zmaltretować moralnie i fizycznie, ile tylko razy zechce? Jak może osobnik wojskowy uważać się za coś wyższego od niezależnego cywila, niewolnik munduru i blizujących szlif od samodzielnego człowieka pracy i własnych poglądów? W wojsku nie wolno mieć własnych poglądów, czyli rozum: im żołnierz jest bierniejszy, tem prędzej awansuje, inicjatywa i samodzielność uważane są za wielkie przeszkody do uzyskania wyższego stopnia. A co będzie w czasie wojny? Wtedy ci wszyscy karjerowicze okażą się do niczego; żołnierze w czasie pokoju najgorsi, podczas wojny wybijają się na pierwszy plan swymi zdolnościami. Zreszła

wojną wygrywają nie zawodowi wojskowi, lecz cywile-rezerwiści”.

Takie myśli przechodziły przez głowę Reinhardta podczas czwartego alarmu. Był bardzo wytrzymały fizycznie i nieraz kilkanaście godzin spędzał na wzburzonym morzu na małym jachcie, ale noc dzisiejsza wydawała mu się najcięższą ze wszystkich. Kilku zemdłało z wyczerpania i leżało w niewygodnych pozach na siennikach, nie odyskując przytomności, mimo zabiegów służbowego, polewającego osłabłych wodą z wiadra. Dopiero po odejściu porucznika wszyscy pośpieszyli im z pomocą.

Oficer służbowy zauważył w raporcie, że „przez całą noc paliło się światło w kompanji”, co było zakazane. Porucznik Meindatt przestraszył się i prosił oficera służbowego, aby nie wspominał o tem w raporcie, gdy zaś ten nie chciał wykreslić uwagi, powiedział swemu majorowi, który postawił na baczność oficera służbowego i kazał mu wykreslić wszystko, co dotyczyło jego kompanji. Na tem jednak zajęcia nie zlikwidowano, gdyż na drugi dzień po skończonych zajęciach kompanja zebrała się, jak zwykle, o godzinie czwartej do rozkazu. Porucznik Meindatt, po odczytaniu rozkazu, odezwał się:

— Reinhardt, Einkranz i Schober zameldują się natychmiast nago u mnie w kancelarji. Wczoraj za bardzo chłapali się w błocie i pewnie są brudni jak świnię. Wystąpić i rozebrać się w tej chwili.

— Ja nie będę się meldował nago — odważnie rzekł Reinhardt, występując przed front.

— Ja także, panie poruczniku — powtórzył Einkranz.

— Szeffe, odprowadzić tych baciarów na wartownię, rozkazał porucznik, podczas gdy dwaj zuchwalcy zdejmowali pasy, mrugając do Schobera, który nie zdecydował się pójść w ich ślady.

(D. c. a.)

ROBOTNIK
jest
najpoczytniejszym
organem
świata
pracy

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośzeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośzenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.